

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-7-04

Druk nr 2524
Warszawa, 11 lutego 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o organizacji hodowli
i rozrodzie zwierząt gospodarskich** wraz z
projektami podstawowych aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich

Art. 1. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) drób – ptaki gatunków: kura (*Gallus domesticus*), kaczka (*Anas platyrhynchos*, *Cairina moschata*), gęś (*Anser anser*, *Anser Sygnoides*), indyk (*Meleagris gallopavo*), przepiórka (*Coturnix coturnix japonica*), perlica (*Numida meleagris*) oraz utrzymywany w warunkach fermowych struś (*Struthio camelus*);”

b) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) zwierzę hodowlane czystorasowe – zwierzę pochodzące co najmniej od dwóch pokoleń przodków wpisanych do księgi danej rasy, które spełnia wymagania wpisu do księgi, a w przypadku koniowatych – z wyjątkiem koni pełnej krwi angielskiej, czystej krwi arabskiej, kuców szetlandzkich, koników polskich i hucutów, zwierzę pochodzące co najmniej od dwóch pokoleń przodków wpisanych do księgi danej rasy

lub ras biorących udział w doskonaleniu tej rasy, które spełnia wymagania wpisu do księgi;”,

c) dodaje się pkt 26-29 w brzmieniu:

„26) zasoby genetyczne – wszystkie populacje (gatunki, rasy, odmiany, rody lub linie hodowlane) zwierząt gospodarskich oraz materiałów biologiczny od nich pochodzący, które ze względów użytkowych, naukowych czy kulturowych mają lub w przyszłości mogą mieć znaczenie dla człowieka;

27) kontrola zootechniczna – kontrolę fizyczną lub kontrolę dokumentacji w odniesieniu do bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych objętych przepisami Unii Europejskiej¹⁾;

28) handel – handel pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej zwierzętami, materiałem biologicznym i jajami wylęgowymi pochodzącymi z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz zwierzętami, materiałem biologicznym i jajami wylęgowymi pochodzącymi z państw niebędących członkami Unii Europejskiej, które znajdują się w obrocie w krajach członkowskich Unii Europejskiej;

29) prawodawstwo zootechniczne – przepisy Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt.”;

2) w art. 3:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za prowadzenie oceny wartości użytkowej zwierząt, podmiot upoważniony do jej prowadzenia na

podstawie art. 7 pkt 1 i art. 8 ust. 1 i 2 pkt 2, może pobierać wynagrodzenie w wysokości ustalonej w umowie o prowadzenie tej oceny.”,

b) dodaje się ust. 4-6 w brzmieniu:

„4. Wynagrodzenie za prowadzenie oceny wartości użytkowej powinno być jednakowe w odniesieniu do zwierząt urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pochodzących z innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

5. W przypadku oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz badanie mleka jest dokonywane w laboratoriach, które:

- 1) uczestniczą w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych prowadzonych przez laboratorium referencyjne;
- 2) stosują do sprawdzania metod badawczych próby wzorcowe przygotowywane przez laboratorium referencyjne.

6. Do zadań laboratorium referencyjnego należy:

- 1) przygotowywanie prób wzorcowych;
- 2) organizowanie badań porównawczych w celu ujednoczenia standardów i metod analitycznych;
- 3) prowadzenie szkoleń pracowników laboratoriów, o których mowa w ust. 5;
- 4) prowadzenie badań laboratoryjnych mających na celu potwierdzenie wyników badań przeprowadzonych przez inne laboratoria, w szcze-

gólności, jeżeli zachodzi wątpliwość co do jakości otrzymywanych wyników.”;

3) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Do zadań jednostki, o której mowa w art. 6, należy w szczególności:

- 1) prowadzenie oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt;
- 2) publikowanie wyników oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt;
- 3) prowadzenie systemu informatycznego dla potrzeb oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt;
- 4) bilansowanie potrzeb i możliwości produkcyjnych w hodowli zwierząt;
- 5) prowadzenie specjalistycznych szkoleń zawodowych dla osób prowadzących ocenę wartości użytkowej lub sztuczne unasiennianie oraz wydawanie zaświadczeń w tym zakresie;
- 6) ustalanie założeń krajowych programów hodowlanych;
- 7) kontrola w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt;
- 8) kontrola zootechniczna w handlu;
- 9) prowadzenie laboratorium referencyjnego do wykonywania badań mleka w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz;
- 10) prowadzenie laboratorium badania mleka;
- 11) kontrolowanie sposobu wykorzystania środków pochodzących z dotacji budżetowych udziela-

nych podmiotom, które realizują zadania w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej.”;

4) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8.1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek związków hodowców lub innych podmiotów, które uzyskały zgodę na prowadzenie ksiąg zwierząt hodowlanych, zwanych dalej „księgami”, może powierzyć im, w drodze rozporządzenia, prowadzenie wszystkich albo niektórych zadań, o których mowa w art. 7 pkt 1-6 i 10, mając na uwadze zapewnienie przez związki hodowców lub inne podmioty możliwości prawidłowego realizowania powierzonych im zadań oraz wiarygodności prowadzonej przez nie dokumentacji i uzyskiwanych wyników.

Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, upoważnić inne podmioty do:

- 1) prowadzenia systemu informatycznego, o którym mowa w art. 7 pkt 3, w zakresie dotyczącym poszczególnych gatunków zwierząt;
- 2) prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt oraz do publikowania wyników tej oceny

– mając na uwadze zapewnienie przez te podmioty możliwości prawidłowego realizowania powierzonych im zadań oraz wiarygodność uzyskiwanych przez nie wyników.”;

5) art. 8a otrzymuje brzmienie:

„Art. 8a. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, upoważnia podmioty inne niż określone w art. 8 ust. 1, do prowadzenia specjalistycznych szkoleń zawodowych dla osób prowadzących ocenę wartości użytkowej zwierząt lub sztuczne unasiennianie oraz do wydawania zaświadczeń w tym zakresie.”;

6) w art. 10 uchyla się ust. 2;

7) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art.11. Księgi prowadzi się odrębnie dla:

- 1) ras, linii hodowlanych albo odmian w obrębie rasy oraz płci koni, bydła, świń, owiec i kóz;
- 2) rodów drobiu w poszczególnych jego gatunkach;
- 3) poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych;
- 4) linii hodowlanych pszczół.”;

8) w art. 12:

a) w ust. 2 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Do części głównej księgi mogą być wpisywane świnie, bydło, owce, kozy, matki pszczele, stada zwierząt futerkowych lub rody drobiu, które:”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do części głównej księgi mogą być wpisywane koniowate, które spełniają warunki określone w ust. 2 pkt 2-4, oraz pochodzą od dwóch pokoleń

przodków wpisanych do ksiąg tej samej rasy lub ras biorących udział w doskonaleniu tej rasy, z wyjątkiem koni rasy pełnej krwi angielskiej, czystej krwi arabskiej, kuców szetlandzkich, koników polskich i koni huculskich.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dla koni pełnej krwi angielskiej, czystej krwi arabskiej, koni huculskich, koników polskich i kuców szetlandzkich prowadzi się wyłącznie główną część księgi.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do księgi koni pełnej krwi angielskiej wpisuje się ogiery, klacze i źrebięta pochodzące co najmniej od ośmiu pokoleń przodków wpisanych do polskiej księgi koni pełnej krwi angielskiej lub odpowiedniej księgi zagranicznej, uznanej przez Międzynarodową Komisję Ksiąg Stadnych (ISBC), z wyjątkiem zwierząt urodzonych w wyniku zabiegu sztucznego unasieniania lub przeniesienia zarodka.”,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a – 6c w brzmieniu:

„6a. Do księgi kuców szetlandzkich wpisuje się ogiery, klacze i źrebięta pochodzące od rodziców wpisanych do polskiej księgi kuców szetlandzkich lub odpowiedniej księgi zagranicznej, uznanej przez Międzynarodowy Komitet do spraw Kuców Szetlandzkich (ISPC).

6b. Do księgi koni rasy huculskiej wpisuje się ogiery i klacze pochodzące co najmniej od czterech

pokoleń przodków wpisanych do polskiej księgi koni rasy huculskiej lub odpowiedniej księgi zagranicznej.

6c. Do księgi koni rasy konik polski wpisuje się ogiery i klacze pochodzące co najmniej od czterech pokoleń przodków wpisanych do polskiej księgi koni rasy konik polski lub odpowiedniej księgi zagranicznej.”,

f) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Samica, z wyjątkiem matki pszczelej, klaczy: czystej krwi arabskiej, pełnej krwi angielskiej, kuca szetlandzkiego, konika polskiego lub hucuła, której matka i babka ze strony matki są wpisane do części wstępnej księgi i której ojciec oraz dziadkowie są wpisani do części głównej księgi, jest zwierzęciem hodowlanym czystorasowym. Samica ta jest wpisywana do części głównej księgi.”,

g) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Dla ogierów, knurów i buhajów, z wyjątkiem buhajów ras, które ze względu na swoje pochodzenie, unikalną pulę genową oraz przystosowanie do warunków lokalnych zostały objęte programem hodowlanym ochrony zasobów genetycznych (ras rodzimych) – prowadzi się tylko część główną księgi.”,

h) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Do części wstępnej księgi wpisuje się konie, które pochodzą po ojcu wpisanym do księgi lub rejestru i spełniają wymagania określone w ust. 11.”,

i) po ust. 14 dodaje się ust. 14a w brzmieniu:

„14a. Buhaje ras rodzimych mogą być wpisywane do części wstępnej księgi, jeżeli spełniają wymagania określone w ust. 11.”,

j) dodaje się ust. 16 w brzmieniu:

„16. Zwierzę, w tym matka pszczoła, stado zwierząt futerkowych oraz ród drobiu są wpisywane tylko do jednej księgi albo rejestru prowadzonych w kraju.”;

9) art. 12a otrzymuje brzmienie:

„Art. 12a. Koniowate przywożone z terytorium państw niebędących członkami Unii Europejskiej powinny być zarejestrowane lub wpisane do odpowiedniej księgi lub rejestru prowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod tym samym imieniem ze znakiem inicjałów państwa urodzenia. Do pierwotnego imienia zwierzęcia może być dodane, przed lub po nim, inne imię, pod warunkiem, że imię oryginalne przez całe życie zwierzęcia będzie podawane w nawiasie, a państwo jego urodzenia wskazywane za pomocą inicjałów uznanych przez umowy międzynarodowe.”;

10) uchyla się art. 12b;

11) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Minister właściwy do spraw rolnictwa może odmówić udzielenia zgody na otwarcie lub prowadzenie księgi dla zwierząt określonych gatunków, ras, odmian, rodów, linii, płci lub stad, jeżeli wydanie takiej zgody zagroziłoby zachowaniu rasy lub realizacji programu hodowlanego

dla gatunku, rasy, odmiany, rodów, linii, płci lub stada, dla których prowadzi się księgę.”;

12) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu prowadzącego księgę, wydać, w drodze decyzji, zgodę na zakończenie prowadzenia księgi, jeżeli krajowy program hodowlany dla gatunku, rasy, odmiany, rodów, linii, płci lub stada, dla których prowadzi się księgę, nie może być realizowany.

2. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 1, stanie się ostateczna, podmiot dotychczas prowadzący tę księgę przekazuje niezwłocznie dokumentację związaną z jej prowadzeniem jednostce organizacyjnej, o której mowa w art. 6.”;

13) w art. 18 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydania hodowcy zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu zwierząt do księgi.”;

14) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Rejestr prowadzi się dla zwierząt, stad zwierząt futerkowych, rodów lub linii hodowlanych pochodzących z krzyżowania.

2. W przypadku świń, bydła, owiec, kóz i koniowatych rejestr prowadzi się również w celu dokumentowania pochodzenia zwierząt hodowlanych, dla których na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie prowadzi się ksiąg.

3. Do rejestru mogą być wpisywane zwierzęta, stada zwierząt futerkowych, rody lub linie hodowlane, które pochodzą po rodzicach spełniających wymagania określone w programie hodowlanym krzyżowania zwierząt oraz zostały zidentyfikowane po urodzeniu według zasad określonych w systemie identyfikacji zwierząt określonym dla danego rejestru.
  4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 2, mogą być wpisywane zwierzęta, których wykorzystanie jest przewidziane w programie hodowlanym genetycznego doskonalenia zwierząt:
    - 1) nieposiadające udokumentowanego pochodzenia – w przypadku świń, bydła, owiec i kóz;
    - 2) pochodzące po ojcu wpisanym do księgi lub rejestru – w przypadku koniowatych.
  5. Bydło, owce, kozy i koniowate, których dwa pokolenia przodków są wpisane do rejestru, o którym mowa w ust. 2, mogą być wpisane do księgi.”;
- 15) w art. 20 w ust.1:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zapewnią, że w realizacji programu hodowlanego prowadzonego na potrzeby rejestru weźmie udział dostatecznie duże pogłowie zwierząt;”
  - b) w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) program hodowlany krzyżowania zwierząt lub w przypadku rejestrów, o których mowa w art. 19

ust. 2, program hodowlany genetycznego doskonalenia zwierząt;”,

16) art. 20a otrzymuje brzmienie:

„Art. 20a. 1. Prowadzący księgę lub rejestr nie może odmówić wpisu do księgi lub rejestru zwierząt, w tym zwierząt przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli spełniają one warunki wpisu.

2. Zwierzęta hodowlane, z wyjątkiem matek pszczelich i koniowatych, nasienie zwierząt hodowlanych, ich komórki jajowe i zarodki oraz jaja wylęgowe wprowadzane do obrotu zaopatrzuje się w zaświadczenia hodowlane.

3. Zaświadczenie hodowlane dla zwierząt hodowlanych zawiera:

- 1) dane umożliwiające identyfikację zwierzęcia;
- 2) informacje dotyczące przodków zwierzęcia;
- 3) wyniki oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierzęcia oraz jego przodków, jeżeli została oszacowana, a w przypadku zwierząt futerkowych – stada, z którego zwierzę pochodzi;
- 4) określenie hodowcy będącego posiadaczem matki zwierzęcia w chwili jego urodzenia i obecnego posiadacza zwierzęcia.

4. Zaświadczenie hodowlane dla nasienia, komórek jajowych i zarodków zawiera informacje o:

- 1) dawcy lub dawcach materiału biologicznego, w zakresie określonym w ust. 3;

- 2) terminie pobrania lub produkcji;
  - 3) producencie i odbiorcy materiału biologicznego;
  - 4) wyniku badania grup i białek krwi lub wyniku badania markerów DNA dawcy lub dawców materiału biologicznego – w przypadku bydła;
  - 5) wykonaniu badania grup i białek krwi lub badania markerów DNA – w przypadku koniowatych;
  - 6) wyniku badania grup i białek krwi dawców nasienia – w przypadku owiec i kóz ras mlecznych.
5. Zaświadczenie hodowlane dla jaj wylęgowych zawiera informacje o:
- 1) gatunku drobiu, poziomie reprodukcji stada, rodach lub liniach hodowlanych, od których pochodzą jaja;
  - 2) terminie zniesienia jaj;
  - 3) producencie i odbiorcy jaj.
6. Zaświadczenie hodowlane przechowuje się nie krócej niż 12 miesięcy.
7. Bydło, świnię, owce i kozy oraz materiał biologiczny od nich pochodzący, a także materiał biologiczny pochodzący od koniowatych, mogą być przedmiotem handlu, jeżeli są zaopatrzone w zaświadczenie hodowlane.

8. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 7, towarzyszy zwierzętom i materiałowi biologicznemu w transporcie.

9. Za wydanie zaświadczenia hodowlanego podmiot uprawniony do jego wydania może pobierać opłatę w wysokości przez siebie ustalonej; przepis art. 3 ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

17) w art. 21:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, podmioty uprawnione do wydawania zaświadczeń hodowlanych dla zwierząt hodowlanych, nasienia, komórek jajowych, zarodków i jaj wylęgowych, warunki i sposób wystawiania tych zaświadczeń oraz zakres niezbędnych informacji, jakie powinny zawierać zaświadczenia, mając na względzie konieczność zapewnienia wiarygodności przekazywanych informacji oraz uznawanie wystawianych dokumentów w międzynarodowym obrocie zwierzętami hodowlanymi.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, laboratoria uprawnione do przeprowadzania analiz grup i białek krwi lub markerów DNA, mając na względzie prawidłowe wykonywanie analiz.”;

18) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

"Art. 21a. 1. Rasa, odmiana, ród lub linia, której niska liczebność zwierząt hodowlanych lub spadkowa tendencja liczebności stwarza zagrożenie jej wyginięcia, podlega ochronie zasobów genetycznych.

2. Ochrona zasobów genetycznych jest prowadzona przez utrzymywanie żywych zwierząt lub gromadzenie i przechowywanie materiału biologicznego pochodzącego od tych zwierząt.

3. Ochrona zasobów genetycznych jest prowadzona na podstawie programu ochrony zasobów genetycznych, określającego:

- 1) cel prowadzenia programu;
- 2) zakres i metody prowadzenia programu;
- 3) zakres kriokonserwacji materiału biologicznego i sposób jego wykorzystania.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, podmiot upoważniony do:

- 1) realizacji lub koordynacji działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych w zależności od poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich lub
- 2) gromadzenia i przechowywania materiału biologicznego podlegającego kriokonserwacji

– mając na względzie zapewnienie prawidłowości realizacji działań w zakresie ochrony

zasobów genetycznych oraz zapewnienie prawidłowych warunków gromadzenia i przechowywania materiału biologicznego dla poszczególnych gatunków zwierząt.”;

19) w art. 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Reproduktry wpisane do ksiąg lub rejestrów, z zastrzeżeniem art. 23 ust. 2, dopuszcza się do wykorzystania w rozrodzie naturalnym.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Dopuszcza się do hodowli:

1) czystorasowe samice hodowlane gatunków: bydło, świnie, owce i kozy;

2) samice będące mieszańcami świń hodowlanych.

1b. Dopuszcza się do wykorzystywania w hodowli zarodki i komórki jajowe pochodzące od:

1) czystorasowych zwierząt hodowlanych gatunków: bydło, świnie, owce i kozy;

2) mieszańców świń hodowlanych.”,

c) uchyla się ust. 4;

20) w art. 23;

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Starosta, na wniosek posiadacza reproduktora, wydaje, na czas określony, decyzję o dopuszczeniu reproduktora do użytkowania w punkcie kopulacyjnym, jeżeli posiadacz reproduktora uzyskał pozytywną opinię podmiotu prowadzącego księgę

lub rejestr o użytkowaniu tego reproduktora w punkcie kopulacyjnym.”,

b) w ust. 3 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) opinię, o której mowa w ust. 2.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Posiadacz reproduktora po uzyskaniu decyzji, o której mowa w ust. 2, przekazuje kopię tej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, podmiotowi prowadzącemu księgę lub rejestr oraz powiatowemu lekarzowi weterynarii.”;

21) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sztuczne unasiennianie może być dokonywane wyłącznie nasieniem reproduktora:

1) ocenionego na podstawie wyniku oceny własnych cech użytkowych i jego rozwoju osobniczego lub dla którego dokonano oceny wartości hodowlanej, a w przypadku świń również pochodzącego z linii hodowlanej, dla której dokonano oceny wartości użytkowej i hodowlanej;

2) wpisanego do księgi albo rejestru;

3) którego pochodzenie zostało potwierdzone za pomocą:

a) badania grup i białek krwi – w przypadku kozła i tryka ras mlecznych;

b) badania grup i białek krwi lub wyniku badania markerów DNA – w przypadku buhaja.”;

22) w art. 26 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa, listę podmiotów uprawnionych do pobierania, konserwowania, przechowywania i dostarczania komórek jajowych i zarodków.”;

23) w art. 28:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot prowadzący sztuczne unasiennianie jest obowiązany do:

- 1) zaopatrywania się w nasienie wyłącznie od podmiotu posiadającego zezwolenie na pozyskiwanie, konfekcjonowanie, przechowywanie i dostarczanie nasienia lub przechowywanie i dostarczanie nasienia;
- 2) używania nasienia od reproduktorów dopuszczonych do wykorzystywania w sztucznym unasiennianiu i wybranych przez usługobiorcę;
- 3) wydawania zaświadczenia o wykonaniu usługi;
- 4) prowadzenia dokumentacji wykonywanych usług;
- 5) przekazywania do systemu informatycznego, o którym mowa w art. 7 pkt 3, informacji o zabiegach unasienniania wykonanych w stadach objętych oceną wartości użytkowej;
- 6) przestrzegania wymagań weterynaryjnych określonych w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Informację, o której mowa w ust. 1 pkt 5, przekazuje się prowadzącemu system informacyjny niezwłocznie po wykonaniu zabiegu unasienniania, w formie elektronicznej, w formacie określonym przez prowadzącego system informacyjny.”;

24) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Prowadzenie działalności w zakresie:

- 1) pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia;
- 2) przechowywania i dostarczania nasienia
– wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Zezwolenie na prowadzenie działalności określonej w ust. 1, wydaje się, jeżeli podmiot:

- 1) wskaże miejsce i zasięg terytorialny wykonywania działalności objętej zezwoleniem;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przedstawi ponadto, odrębnie dla każdego gatunku i rasy zwierząt, program oceny i selekcji reproduktorów, pozytywnie zaopiniowany przez związek hodowców lub inny podmiot prowadzący księgę albo rejestr oraz podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt, których dotyczy program.

3. Do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się zaświadczenie

o wpisie wnioskodawcy do rejestru prowadzonego przez powiatowego lekarza weterynarii.”;

25) w art. 33 uchyla się ust. 2 i 3.

26) po art. 33 dodaje się art. 33a – 33e w brzmieniu:

„Art. 33a. 1Przywożony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej materiał biologiczny powinien pochodzić od zwierząt spełniających:

- 1) warunki niezbędne do uzyskania wpisu zwierząt do ksiąg lub rejestrów;
- 2) wymagania weterynaryjne określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 3) wymagania zootechniczne, które powinien spełniać materiał biologiczny używany w kraju.

2. Podmiot uprawniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydawania świadectw potwierdzających spełnienie warunków dla materiału biologicznego, potwierdza spełnienie warunków i wymagań, o których mowa w ust. 1, w świadectwie wydanym na podstawie dokumentów pochodzenia tego materiału lub własnych badań laboratoryjnych.

3. Materiał biologiczny przywieziony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może być wprowadzony do obrotu, jeżeli jest zaopatrzone w świadectwo, o którym mowa w ust. 2.

Art. 33b. 1Przywożone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zwierzęta hodowlane lub jaja wylęgowe powinny pochodzić od zwierząt spełniających warunki niezbędne do uzyskania wpisu do ksiąg lub rejestrów, a w przypadku matek pszczelich pochodzić z ras, których wykorzystanie zostało przewidziane w programie hodowlanym określonym dla danej księgi lub rejestru.

2. Podmiot uprawniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydawania świadectw potwierdzających spełnienie warunków dla zwierząt hodowlanych i jaj wylęgowych, potwierdza spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1, w świadectwie wydanym na podstawie dokumentów pochodzenia tych zwierząt i jaj.

3. Przywożone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zwierzęta hodowlane lub jaja wylęgowe mogą być wprowadzone do obrotu, jeżeli są zaopatrzone w świadectwo, o którym mowa w ust. 2.

Art. 33c. Podmiot wydający świadectwa, o których mowa w art. 33a ust. 2 i art. 33b ust. 2, może pobierać opłatę za ich wystawienie, w wysokości przez siebie ustalonej, uwzględniając koszty wynikające z ich wystawienia.

Art. 33d. Dopuszcza się przywóz bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz materiału biologicznego od nich pochodzącego z terytorium państw niebędących członkami Unii Europejskiej, jeżeli:

- 1) pochodzą od zwierząt wpisanych do ksiąg lub rejestrów prowadzonych przez podmioty znajdujące się na liście ogłoszonej przez Komisję Europejską;
- 2) są zaopatrzone w zaświadczenia hodowlane.

Art. 33e. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzory zaświadczeń hodowlanych, o których mowa w art. 33d, oraz warunki i sposób ich wystawiania, mając na względzie ich zgodność z przepisami Unii Europejskiej w tym zakresie.”;

27) art. 40a otrzymuje brzmienie:

„Art. 40a. Jednostka, o której mowa w art. 6, jest uprawniona do kontroli innych jednostek prowadzących działalność w zakresie:

- 1) prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt, w tym dokumentacji hodowlanej;
- 2) publikowania wyników oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt;
- 3) prowadzenia specjalistycznych szkoleń zawodowych dla osób prowadzących ocenę wartości użytkowej, sztuczne unasiennianie oraz wydawania zaświadczeń w tym zakresie;
- 4) prowadzenia ksiąg;
- 5) realizacji krajowych programów hodowlanych;
- 6) prowadzenia rejestrów;

- 7) potwierdzania pochodzenia zwierząt na podstawie badania grup i białek krwi lub markerów DNA;
  - 8) realizacji programów hodowlanych krzyżowania zwierząt lub programów hodowlanych genetycznego doskonalenia zwierząt realizowanych na potrzeby rejestrów;
  - 9) wykorzystania reproduktorów lub ich nasienia w sztucznym unasiennianiu bydła;
  - 10) realizacji programów oceny i selekcji reproduktorów;
  - 11) pobierania, konserwowania, przechowywania i dostarczania komórek jajowych i zarodków;
  - 12) wydawania świadectw potwierdzających spełnienie warunków dla materiału biologicznego, zwierząt hodowlanych i jaj wylęgowych przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 13) pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia lub przechowywania i dostarczania nasienia;
  - 14) wylęgu drobiu;
  - 15) wykorzystywania reproduktorów w punkcie kopulacyjnym oraz buhajów i ogierów w rozrodzie naturalnym;
  - 16) utrzymywania lub zakazu utrzymywania na terenie województwa lub jego części określonych linii hodowlanych pszczoł.”;
- 28) uchyla się art. 40b;

29) w art. 40c w ust. 1pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wstępu na grunty, w tym leśne, i do obiektów, w których są utrzymywane zwierzęta, zakładów wylęgu drobiu oraz do obiektów, w których jest produkowany i przechowywany materiał biologiczny;”;

30) w art. 40d ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku nieusunięcia uchybień w określonym terminie dyrektor jednostki, o której mowa w art. 6, lub osoba przez niego upoważniona występuje z wnioskiem do:

1) ministra właściwego do spraw rolnictwa o:

a) cofnięcie uprawnień, o których mowa w art. 8, art. 8a, art. 14 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 22, art. 24 ust. 2,

b) cofnięcie zezwoleń, o których mowa w art. 26 ust. 2, art. 29 ust. 1,

c) zmianę obwieszczenia, o którym mowa w art. 36 ust. 2;

2) starosty o cofnięcie uprawnienia, o którym mowa w art. 23 ust. 2.”;

31) w art. 40f:

a) w ust. 2 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Warunki dotyczące zawodów konnych nie mogą wprowadzać różnic pomiędzy koniowatymi, które zostały wpisane do ksiąg lub zostały w nich zarejestrowane i kandydują do wpisu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (koniowate zarejestrowane) a koniowatymi zarejestrowanymi w krajach członkowskich Unii Europejskiej, a w szczególności w odniesieniu do:”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. O organizacji zawodów konnych organizator informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa, podając w szczególności informacje o:

- 1) rodzaju lub typie zawodów konnych;
- 2) sposobie przeznaczenia nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym o procentowym udziale nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych;
- 3) kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym kryteria podziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organizator zawodów konnych może przeznaczyć nie więcej niż 20% nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych.”,

d) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Organizator zawodów konnych przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa informacje, o których mowa w ust. 4, w formie pisemnej i elektronicznej, w terminie 14 dni od dnia odbycia się tych zawodów.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, za pośrednictwem Stałego Komitetu Zootechnicznego, przekazuje informacje, o których mowa w ust. 4, Komisji

Europejskiej i państwom członkowskim Unii Europejskiej.”;

32) po rozdziale 4b dodaje się rozdział 4c w brzmieniu:

„Rozdział 4c

Zasady współpracy w zakresie nadzorowania przestrzegania prawodawstwa zootechnicznego z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej i Komisją Europejską

Art. 40g. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa współpracuje z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa zootechnicznego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane (właściwą władzą) oraz Komisją Europejską w zakresie nadzorowania przestrzegania prawodawstwa zootechnicznego.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa podejmuje współpracę z urzędu lub na wniosek właściwej władzy, lub Komisji Europejskiej.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje uzyskane przez jednostkę organizacyjną, o której mowa w art. 6, przy wykonywaniu kontroli zootechnicznej w handlu oraz inne informacje dotyczące przestrzegania prawodawstwa zootechnicznego właściwej władzy lub Komisji Europejskiej.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może odmówić przekazania informacji, o których mowa w ust. 3, właściwej władzy lub podjęcia

innych działań mogących stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa, podając uzasadnienie tej odmowy.

5. Do informacji, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.

6. Informacje dotyczące działań:

1) naruszających lub mogących naruszać prawodawstwo zootechniczne w stopniu zagrażającym zdrowiu publicznemu, lub

2) mających szczególne znaczenie dla Unii Europejskiej lub powodujących konsekwencje dla innych państw członkowskich

– minister właściwy do spraw rolnictwa, po porozumieniu z Komisją Europejską i właściwą władzą zainteresowanych państw członkowskich oraz w przypadku braku innych środków zapobiegawczych, podaje do publicznej wiadomości w środkach masowego przekazu.

Art. 40h. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje działań i informacji objętych współpracą ministra właściwego do spraw rolnictwa z właściwą władzą i Komisją Europejską oraz tryb tej współpracy, mając na względzie zapewnienie:

1) prawidłowego stosowania prawodawstwa zootechnicznego;

2) wykrywania naruszeń tego prawodawstwa i zapobiegania im;

3) przekazywania informacji o zawieranych pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a państwami

niebędącymi członkami Unii Europejskiej umowach lub porozumieniach w zakresie zootechniki.”;

33) w art. 41:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykorzystuje:

- a) reproduktora niewpisanego do ksiąg lub rejestrów,
- b) reproduktora bez decyzji starosty o dopuszczeniu do użytkowania w punkcie kopulacyjnym;”

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dokonuje sztucznego unasienniania:

- a) nieposiadając zaświadczenia o ukończeniu kursu organizowanego przez jednostkę organizacyjną o zasięgu krajowym lub podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa,
- b) używając nasienia buhajów niedopuszczonych do wykorzystania w sztucznym unasiennianiu,
- c) używając nasienia reproduktora niewpisanego do księgi lub rejestru,
- d) zaopatruje się w nasienie u podmiotów nieposiadających zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa na pozyskiwanie, konfekcjonowanie, przechowywanie i dostarczanie lub na przechowywanie i dostarczanie nasienia,”

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) bez wymaganego zezwolenia prowadzi działalność w zakresie:

a) pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia lub przechowywania i dostarczania nasienia podmiotom prowadzącym sztuczne unasiennianie,

b) pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania komórek jajowych i zarodków wykorzystywanych w rozrodzie zwierząt,”

d) dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:

„9) nie przekaze kopii decyzji w sprawie dopuszczenia reproduktora do użytkowania w punkcie kopulacyjnym podmiotowi prowadzącemu księgę lub rejestr lub powiatowemu lekarzowi weterynarii, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania,

10)nie przekaze ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie 14 dni od dnia odbycia się zawodów konnych, informacji o:

a) rodzaju lub typie zawodów konnych,

b) sposobie przeznaczenia nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym o procentowym udziale nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych,

c) kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym kryteria podziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych.”.

Art. 2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 21 ust. 2 i art. 22 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ust. 2 i 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 3. 1. Przepisy art. 12a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do koniowatych przywożonych z terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

2. Przepisy art. 33a, 33b, 33c i 40a pkt 12 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz materiału biologicznego pochodzącego od bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 4. Przepisy art. 33d, 40f, 40g i 40h ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

---

¹⁾ Dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r., w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.Urz. WE L 206, 12/08/1977),

- Dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń (Dz.Urz. WE L 382, 31/12/1988),
- Dyrektywa Rady 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 r. dotycząca owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 153, 06/06/1989),
- Dyrektywa Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego zwierzętami koniowatymi,
- Dyrektywa Rady 91/174/EWG z dnia 25 marca 1991 r. ustanawiająca wymogi zootechniczne i rodowe w celu wprowadzenia do obrotu zwierząt czystorasowych oraz zmieniająca dyrektywy 77/504/EWG oraz 90/425/EWG (Dz.Urz. WE L 085, 05/04/1991).

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich wprowadza zmiany niezbędne do prawidłowego funkcjonowania prawa hodowlanego w kraju. Ostatnia nowelizacja ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762) przeprowadzona w 2001 roku koncentrowała się na dostosowaniu przepisów hodowlanych obowiązujących w kraju do przepisów prawa Unii Europejskiej i obejmowała tylko te zagadnienia, które są uregulowane prawem wspólnotowym. Zmiany proponowane w projekcie dotyczą zarówno przepisów, które nie były przedmiotem ostatniej nowelizacji, jak i wynikają z konieczności dostosowania aktów prawnych, które ukazały się od czasu poprzedniej nowelizacji i które należy implementować do prawa polskiego.

Zmiana 1. W art. 2 w ust. 2 uzupełniono w określeniu drobiu, w odniesieniu do strusi, w celu rozgraniczenia amatorskiego utrzymywania pojedynczych ptaków od profesjonalnej hodowli, w której obowiązują przepisy niniejszej ustawy.

Wprowadzono również zmianę w definicji zwierzęcia czystorasowego, gdyż dotychczasowe określenie nie odpowiadało międzynarodowym przepisom związanym z prowadzeniem ksiąg dla koni ras: kuc szetlandzki, hucuł i konik polski. Zgodnie z tymi przepisami, za zwierzę czystorasowe może być uznany koń rasy hucuł lub konik polski, który posiada minimum cztery pokolenia przodków wpisanych do ksiąg polskich lub odpowiednich ksiąg prowadzonych za granicą. Dlatego wymaganie posiadania minimum dwóch pokoleń przodków wpisanych do księgi jest niewystarczające dla tych ras. Natomiast w przypadku kuców szetlandzkich, zgodnie z przepisami międzynarodowymi określonymi przez Międzynarodowy Komitet ds. Hodowli Kuców Szetlandzkich (ISPC), do księgi można wpisać jedynie zwierzęta pochodzące po rodzicach wpisanych do ksiąg uznanych przez ISPC. Konsekwencją tych przepisów jest dodanie w zmianie 8 propozycji nowych zapisów określających wymagania jakie muszą

spełnić konie rasy huculskiej, konik polski oraz kuc szetlandzki żeby mogły być wpisane do ksiąg.

Wprowadzono również definicję zasobów genetycznych, która obejmuje wszystkie populacje zwierząt gospodarskich (gatunki, rasy, odmiany, rody i linie), które ze względów użytkowych, naukowych lub kulturowych mają lub mogą mieć w przyszłości znaczenie dla człowieka. Do zasobów genetycznych oprócz populacji żywych zwierząt (*in situ*) należy również zgromadzony od nich materiał biologiczny (*ex situ*) w postaci nasienia, zarodków, komórek jajowych a w przyszłości również tkanek i DNA. Polska, podpisując Konwencję o Różnorodności Biologicznej, zobowiązała się do ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich.

Wprowadzono również definicję kontroli zootechnicznej, handlu oraz prawodawstwa zootechnicznego. Wynika to bezpośrednio z konieczności implementowania Dyrektywy Rady z dnia 26 czerwca 1990 r. 90/425/EWG dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych stosowanych w handlu wewnątrz Wspólnoty, określonymi zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego.

Zmiana 2 została wprowadzona jako konsekwencja zmiany 6, w której skreśla się upoważnienie do wydania przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w porozumieniu z Ministrem Finansów rozporządzenia określającego wysokość opłat pobieranych od hodowców za prowadzenie oceny wartości użytkowej zwierząt. Ocenę wartości użytkowej oprócz oceny bydła mlecznego, drobiu, pszczoł i zwierząt futerkowych prowadzą organizacje związków hodowców, które są organizacjami niezależnymi i samorządnymi. Dlatego ustawowe regulowanie wysokości opłat, jakie mogą pobierać od hodowców za świadczone usługi, stanowi niepotrzebne ograniczenie ingerujące w swobodę ich działalności. Było one konieczne w czasie, gdy usługi te były świadczone przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, jednak w wyniku postępującego procesu uspołeczniania hodowli należy się spodziewać, że wkrótce kolejne organizacje hodowców będą przejmowały zadania realizowane dotychczas przez Krajowe

Centrum Hodowli Zwierząt i będą wprowadzać własne cenniki opłat za świadczone usługi. Zaproponowany przepis pozwoli podmiotom upoważnionym do prowadzenia oceny pobierać opłaty za prowadzenie oceny w wysokości przez siebie określonej lub prowadzić cenę wartości użytkowej bezpłatnie i pokrywać koszty jej prowadzenia z opłat pobieranych od członków związku. Wprowadzono również przepisy umożliwiające utworzenie laboratorium referencyjnego działającego na potrzeby oceny wartości użytkowej. Laboratorium to zapewni ujednoczenie metod badania składu mleka, które w przypadku oceny wartości użytkowej bydła obejmuje nie tylko określenie zawartości tłuszczu i białka w mleku ale również określenie suchej masy, laktozy, mocznika oraz liczby komórek somatycznych. Ujednoczenie metod oceny zapewni wiarygodność otrzymywanych wyników i ich porównywalność w przypadku wykonywania analiz w wielu laboratoriach. System oparty na laboratorium referencyjnym jest systemem otwartym i może do niego przystąpić każde laboratorium, które chce wykonywać analizy na potrzeby oceny wartości użytkowej.

Zmiana 3. W art. 7 nałożono na Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt dodatkowe zadania polegające na sprawowaniu kontroli zootechnicznej w handlu, prowadzeniu laboratorium referencyjnego oraz laboratorium oceny mleka. Ponieważ Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt sprawuje nadzór i kontrolę w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt nałożono na nie dodatkowy obowiązek sprawowania nadzoru zootechnicznego w handlu. Prawodawstwo Unii Europejskiej w tym zakresie (Dyrektywa Rady 90/425/EWG) nakłada na państwa członkowskie obowiązek zorganizowania systemu kontroli w zakresie przestrzegania prawodawstwa zootechnicznego oraz przeprowadzania kontroli zootechnicznej. Dlatego obowiązek ten nałożono na KCHZ, które posiada uprawnienia do przeprowadzania kontroli i zatrudnia pracowników, którzy mogą taką kontrolę przeprowadzić.

Nałożenie na Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt obowiązku prowadzenia laboratorium referencyjnego wynika z faktu, że bez możliwości ujednoczenia metod badania mleka i uwiarygodnienia uzyskiwanych wyników nie byłoby

możliwe przekazanie związkom hodowców prowadzenia oceny wartości użytkowej bydła. Podmiot upoważniony do prowadzenia oceny wartości użytkowej może zlecić wykonywanie analiz mleka na potrzeby oceny dowolnemu laboratorium, ale niezbędny jest system weryfikacji uzyskiwanych wyników. System oparty na laboratorium referencyjnym jest systemem otwartym i może do niego przystąpić każde laboratorium dysponujące wyposażeniem niezbędnym do wykonania określonych badań, które uzyska referencje. Może się okazać, że żadne laboratorium nie będzie zainteresowane wykonywaniem badania mleka na potrzeby oceny wartości użytkowej i podmiot upoważniony do prowadzenia oceny wartości użytkowej nie będzie miał możliwości wykonania niezbędnych analiz mleka. Dlatego na Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt został nałożony również obowiązek prowadzenia laboratorium badania mleka co pozwoli zagwarantować podmiotowi prowadzącemu ocenę wartości użytkowej możliwość wykonywania niezbędnych badań i zapewnić, że chociaż jedno laboratorium będzie wykonywało badania na potrzeby oceny.

Ponadto Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt zostało uprawnione do kontrolowania sposobu wykorzystania środków pochodzących z dotacji budżetowych udzielanych podmiotom realizującym zadania w zakresie postępu biologicznego. Upoważnienie to pozwoli kontrolować czy dotacje z budżetu państwa są wykorzystywane zgodnie z celem na jaki zostały przeznaczone.

Zmiana 4. W art. 8 wprowadzono zmianę polegającą na wprowadzeniu możliwości powierzenia związkom hodowców lub innym podmiotom, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie ksiąg hodowlanych, niektórych zadań, o których mowa w art. 7. Aktualnie obowiązujący przepis nakładał na podmioty prowadzące księgi obowiązek występowania o powierzenie wykonywania wszystkich zadań bez możliwości wyboru tych zadań, które są w stanie prawidłowo realizować.

Jednocześnie zaproponowano zmianę brzmienia art. 8 ust. 2, która pozwoli upoważnić, w drodze rozporządzenia, podmioty nie tylko do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej i do publikowania wyników tej oceny ale

również do prowadzenia systemu informatycznego na potrzeby oceny wartości użytkowej lub hodowlanej. Taki przepis pozwoli upoważnić inne podmioty do prowadzenia systemu informatycznego w przypadku gdy związek hodowców lub inny podmiot prowadzący księgę nie ma możliwości technicznych do prowadzenia systemu informatycznego.

Zmiana 5 ma charakter porządkujący i pozwala precyzyjnie wskazać podmioty jakie mogą zostać upoważnione, w drodze decyzji, do prowadzenia specjalistycznych szkoleń zawodowych dla osób prowadzących ocenę wartości użytkowej lub sztuczne unasienianie i wydawanie odpowiednich zaświadczeń. Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem upoważnienie takie mogą uzyskać podmioty, które nie prowadzą ksiąg zwierząt hodowlanych.

Zmiana 7 i 8. Dokonane zmiany treści art. 11 i 12 ust. 2 są związane z koniecznością skorygowania błędnego przepisu dotyczącego zwierząt futerkowych i pszczoł, gdyż księgi hodowlane prowadzi się dla poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych, ale do ksiąg wpisuje się nie zwierzęta, a stada zwierząt futerkowych. W przypadku pszczoł księgi hodowlane są prowadzone dla linii hodowlanych pszczoł, ale do ksiąg wpisywane są nie linie hodowlane, a matki pszczele pochodzące z tych linii. Również w przypadku drobiu pojęcie „linii hodowlanej” nie jest stosowane w hodowli, gdyż do ksiąg wpisywane są rody poszczególnych gatunków drobiu. Wprowadzenie tych zmian spowodowało konieczność zmiany przepisów w dalszej części ustawy, wszędzie tam gdzie występowało pojęcie „linie hodowlane drobiu”.

Ponadto w art. 12:

- w ust. 3, w konsekwencji zmiany 1, ze względu na inne wymagania wpisu do części głównej księgi koni ras kuc szetlandzki, hucuł i konik polski, wyłączono te rasy z treści ustępu,
- w ust. 4 rozszerzono wykaz ras koni, dla których, zgodnie z przepisami międzynarodowymi, prowadzona jest wyłącznie część główna księgi,

- w ust. 5 następuje zmiana brzmienia, która wynika z międzynarodowych zasad prowadzenia księgi hodowlanej koni pełnej krwi angielskiej, które zabraniają wpisywania do księgi zwierząt urodzonych w wyniku zabiegu sztucznego unasienniania lub przeniesienia zarodka,
- wprowadzono ust. 6a do 6c w konsekwencji zmiany 1 i określono zasady wpisu do ksiąg koni ras: kuc szetlandzki, hucuł i konik polski,
- w ust. 9 zostały zaostrzone wymagania dotyczące matek pszczelich wpisywanych do części głównej księgi. Matka pszczela, której matka i babka są wpisane do części wstępnej księgi i której ojciec i dziadek wpisani są do części głównej księgi nie może być uznana za zwierzę hodowlane czystorasowe, gdyż w przypadku rozrodu naturalnego, matki pszczele unasienniane są przez kilka trutni. W takim przypadku znane jest pochodzenie ze strony danej grupy matek, bez możliwości wskazania osobników po stronie męskiej,
- w ust. 10 dokonano zmiany brzmienia wynikającej z konieczności umożliwienia wpisywania do ksiąg buhajów ras rodzimych objętych programem ochrony zasobów genetycznych. Rasy te charakteryzują się małą liczebnością i są odtwarzane w oparciu o osobniki, u których za pomocą przeprowadzonych badań genetycznych stwierdzono odrębność genetyczną, a z powodu braku dwóch pokoleń przodków wpisanych do ksiąg nie mogą zostać wpisane do części głównej księgi. Wykorzystanie takich osobników zostało przewidziane w programie hodowlanym prowadzonym dla danej księgi i jest niezbędne do realizacji tego programu. Zapis ten nie jest sprzeczny z przepisami Unii Europejskiej, która określa zasady wpisywania buhajów do ksiąg hodowlanych ale nie reguluje zasad prowadzenia ksiąg hodowlanych dla ras rodzimych objętych programem ochrony zasobów genetycznych. Jednocześnie w dodanym ust. 14a określono, że wymagania dla buhajów ras rodzimych są takie same jak dla innych zwierząt wpisywanych do rozdziału wstępnego danej księgi,
- w ust. 13 zmiana ma charakter stylistyczny i wynika z wątpliwości wynikających z interpretacji dotychczasowego przepisu. Wprowadzony zapis

jednoznacznie stwierdza, że do części wstępnej księgi mogą być wpisane wyłącznie konie, spełniające określone w ustawie wymagania oraz pochodzące po ojcu wpisanym do ksiąg lub rejestrów,

- dodany ust. 16 podkreśla zasadę, że zwierzę, stado zwierząt futerkowych oraz ród drobiu może być wpisane tylko do jednej księgi albo rejestru. Wprowadzenie tego przepisu spowodowane było próbami wpisywania do rejestrów zwierząt wpisanych wcześniej do ksiąg hodowlanych ras przewidzianych w programie hodowlanym realizowanym na potrzeby tych rejestrów.

Zmiana 9 określa zasady wpisywania lub rejestrowania koniowatych przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w odpowiednich księgach lub rejestrach prowadzonych w kraju. Jednocześnie w art. 4 wprowadzono przepis, który spowoduje, że z dniem wstąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, przepis ten będzie obowiązywał wyłącznie w stosunku do koniowatych przywożonych z krajów niebędących członkami UE.

Zmiana 10. Uchylono art. 12b ponieważ sprawy identyfikacji i rejestracji zwierząt, w tym koni, zostały uregulowane w ustawie o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej. Ponieważ upoważnienie do wydania rozporządzenia w sprawie dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych znajdowało się w obu ustawach, należało wykreślić jedno z tych upoważnień. Biorąc pod uwagę, że przepisy ww. ustawy regulują zasady wydawania paszportów nie tylko w odniesieniu do zwierząt hodowlanych ale obejmują całą populację koniowatych, zrezygnowano z tych przepisów w ustawie hodowlanej.

Zmiana 11 umożliwi Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi odmówienia zgody na otwarcie lub prowadzenie księgi w przypadku, jeżeli wydanie takiej zgody zagroziłoby realizacji programu hodowlanego realizowanego przez podmiot, który prowadzi księgę na podstawie wcześniej wydanej zgody. Przepis ten jest

zgodny z przepisami Unii Europejskiej (89/501/EWG, 84/247/EWG, 90/254/EWG i 92/353/EWG).

Zmiana 12. Dodano art. 15a umożliwiający Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydanie, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu prowadzącego księgę, decyzji o jej zamknięciu w przypadku gdy nie jest możliwe dalsze realizowanie krajowego programu hodowlanego, np. z powodu braku odpowiedniej populacji zwierząt. Dotychczasowe przepisy art. 16 umożliwiały jedynie cofnięcie przez Ministra zgody na dalsze prowadzenie księgi, jeżeli stwierdzono, że księga prowadzona była przez upoważniony podmiot niezgodnie z przepisami ustawy i prowadzenie księgi przekazywane było jednostce o zasięgu krajowym, czyli Krajowemu Centrum Hodowli Zwierząt. Przepis ten reguluje również sprawę dokumentacji hodowlanej prowadzonej dla danej księgi. Ponieważ są to dokumenty, które powinny być przechowywane minimum przez 25 lat, a w przypadku ksiąg prowadzonych dla ogierów i buhajów – wieczyście – nałożony został obowiązek przekazania tej dokumentacji Krajowemu Centrum Hodowli Zwierząt, które będzie je przechowywało zgodnie z przepisami.

Zmiana 13. W treści art. 18 nałożono na związek hodowców lub inny podmiot prowadzący księgę obowiązek wydania hodowcy zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu zwierzęcia do ksiąg.

Zmiana 14. Zmieniono brzmienie art. 19 i dodano przepisy umożliwiające otwarcie i prowadzenie rejestrów dla tych ras bydła, owiec, kóz i koniowatych, dla których w Polsce nie są prowadzone księgi. Ponieważ zasadą obowiązującą we Wspólnocie jest nieograniczanie handlu zwierzętami hodowlanymi, w tym celu konieczne jest stworzenie możliwości rejestrowania pochodzenia zwierząt niezależnie od tego czy dana księga jest prowadzona w kraju oraz jak liczna jest populacja tych zwierząt. Proponowany zapis stanowi zatem wypełnienie powyższej zasady. Ponieważ dla tych gatunków zwierząt gospodarskich prowadzenie rejestrów nie jest regulowane przepisami UE, zatem takie

rozszerzenie zakresu przepisu krajowego nie spowoduje naruszenia przepisów UE. Jednocześnie treść ust. 5 pozwoli wpisać do księgi zwierzęta, które posiadają dwa pokolenia przodków wpisanych do rejestru.

Zmiana 15. Zmiana brzmienia art. 20 ust. 1 jest konsekwencją zmian w art. 19. Ponieważ rejestry mogą być prowadzone nie tylko dla zwierząt pochodzących z krzyżowania, należy, w przypadku rejestrów prowadzonych w celu dokumentowania pochodzenia zwierząt, umożliwić realizację programu hodowlanego genetycznego doskonalenia zwierząt.

Zmiana 16. Zmiana brzmienia art. 20a jest spowodowana:

- koniecznością skorygowania obowiązku nałożonego na prowadzącego księgę wpisywania do rejestru zwierząt pochodzących z importu, o ile spełnią one warunki wpisu, podczas, gdy obowiązek ten powinien być nałożony na podmiot prowadzący określony rejestr,
- faktem, że oceną wartości użytkowej objęte są stada zwierząt futerkowych, a nie poszczególne zwierzęta, i na zaświadczeniach umieszczane są wyniki stada, z którego pochodzi zwierzę lub zwierzęta, dla których wystawiane jest zaświadczenie hodowlane,
- koniecznością implementacji Decyzji Komisji 2002/08/EWG. Zgodnie z przepisami Unii Europejskiej (87/328/EWG, 88/124/EWG, 96/80/EWG, 90/258/EWG, 96/509/EWG, 96/510/EWG) informacje o przeprowadzonych badaniach grup i białek krwi powinny być umieszczone na zaświadczeniach hodowlanych dla nasienia buhajów, tryków i kozłów ras mlecznych, zarodkach bydlęcych, owczych i kozich (dotyczy badania grup krwi dawcy nasienia) oraz bydlęcych komórkach jajowych. Decyzja 2002/8/WE nakłada w przypadku bydła, dodatkowo obowiązek równorzędnego traktowania wyników badania grup krwi oraz wyników badania innych badań genetycznych o ile zapewniają wiarygodność przeprowadzonej identyfikacji na poziomie co najmniej 99,0%. Badaniami gwarantującymi taką

wiarygodność uzyskanych wyników jest badanie polimorfizmu markerów DNA,

- pozwoli również podmiotom wydającym zaświadczenia hodowlane ustalać wysokość opłaty pobieranej za ich wydanie,
- koniecznością implementowania Dyrektywy Rady 90/425/EWG nakładającej obowiązek zaopatrywania w zaświadczenia hodowlane zwierzęta gatunków objętych przepisami zootechnicznymi oraz materiał biologiczny pochodzący od tych zwierząt, posiadania tych zaświadczeń w transporcie, a także minimalnego okresu ich przechowywania.

Zmiana 17. Zmiana brzmienia art. 21 ust. 2 rozszerza dotychczasowe upoważnienie oraz umożliwi Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi wskazanie podmiotów upoważnionych do wydawania zaświadczeń hodowlanych dla zwierząt hodowlanych, nasienia, komórek jajowych, zarodków i jaj wylęgowych obowiązujących w obrocie, warunki i sposób wystawiania tych zaświadczeń. Wprowadzenie takiego przepisu pozwoli na całkowitą harmonizację krajowych przepisów hodowlanych z przepisami Unii Europejskiej. Aktualne upoważnienie umożliwiało jedynie określenie warunków wystawiania oraz zakres niezbędnych informacji, jakie powinny zawierać te zaświadczenia, ale nie zezwalało na określenie wzorów tych zaświadczeń. Przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie wprowadzają takie wzory EWG/86/404, EWG/87/328, EWG/88/124, WE/96/80, EWG/89/503, EWG/89/506, EWG/90/258, WE/96/79, WE/96/509, WE/96/510, ale zezwalają również na posługiwanie się innymi dokumentami hodowlanymi, które będą zawierały informacje określone we wzorze, o ile podmiot prowadzący księgę, który wystawia te dokumenty stwierdzi, że zawierają one wszystkie informacje określone w odpowiedniej dla każdego gatunku zwierząt Decyzji Komisji i wpisze odpowiednią formułę na tych dokumentach. Natomiast dodany ust. 3 częściowo odpowiada treści przepisu uchylonego w zmianie 20 art. 22 ust. 4, który nakładał na ministra właściwego do spraw rolnictwa obowiązek wskazania laboratoriów uprawnionych do przeprowadzania analiz grup krwi. Ponieważ informacje o wyniku przeprowadzonych badań

potwierdzających pochodzenie zwierząt powinny znaleźć się na niektórych zaświadczeniach hodowlanych towarzyszących wprowadzanemu do obrotu materiałowi biologicznemu, w celu poprawienia przejrzystości ustawy delegację tę umieszczono w rozdziale „Księgi i rejestry zwierząt hodowlanych”.

Zmiana 18. Polska, ratyfikując Konwencję o Różnorodności Biologicznej, zobowiązała się do ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich. Dlatego w tekście nowelizowanej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich wprowadzono przepisy, w których określone zostały sposoby realizowania programów ochrony przez utrzymywanie populacji żywych zwierząt (*in-situ*) lub gromadzenie i przechowywanie materiału biologicznego pochodzącego od tych zwierząt (*ex-situ*). Unia Europejska Ratyfikowała Konwencję o Różnorodności Biologicznej w grudniu 1993 roku i ustanowiła przez Rozporządzenie Rady EWG/2078/92, a następnie Rozporządzenia Komisji WE/1750/99 i WE/445/2002 mechanizmy wspierania działań na rzecz ochrony różnorodności agro-ekosystemów w postaci programów rolno-środowiskowych. Programy te, wprowadzając narzędzia promujące produkcję metodami zgodnymi z ochroną środowiska i zachowaniem krajobrazu wiejskiego, pozwalały także na wspieranie ochrony *in-situ* rodzimych ras i odmian zwierząt gospodarskich. Ochrona zasobów genetycznych prowadzona jest na podstawie programów ochrony, w których zostały określone cele, zakres i metody prowadzenia tych programów oraz zakres kriokonserwacji i sposób wykorzystania materiału biologicznego w trakcie ich realizacji. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi został upoważniony do wskazania, w drodze rozporządzenia, podmiotu odpowiedzialnego za realizację i koordynację działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych oraz gromadzenie i przechowywanie materiału biologicznego podlegającego kriokonserwacji.

Zmiana 19 wynika z konieczności implementacji przepisów dyrektyw UE 87/328/EWG, 89/361/EWG i 90/118/EWG, które zakazują wprowadzania ograniczeń przy kwalifikowaniu reproduktorów hodowlanych czystorasowych do rozrodu naturalnego, czystorasowych samic hodowlanych do hodowli oraz

wykorzystania w hodowli zarodków i komórek jajowych pochodzących od czystorasowych zwierząt hodowlanych. Natomiast dyrektywa 90/119/EWG nakłada podobne obowiązki w stosunku do kwalifikowania i wykorzystania w hodowli mieszańców świń hodowlanych.

Zmiana 20. Rozszerzenie przepisu art. 23 polega na obowiązku uzyskania przez posiadacza reproduktora pozytywnej opinii dotyczącej wykorzystania tego rozplodnika w punkcie kopulacyjnym wystawionej przez podmiot prowadzący księgę lub rejestr, do którego wpisany został reproduktor. Dotychczasowe przepisy nakładały na starostę wydającego decyzję o dopuszczeniu reproduktora do użytkowania w punkcie kopulacyjnym obowiązek wystąpienia o opinię do podmiotu prowadzącego księgę lub rejestr, ale nie określały, że opinia ta ma być pozytywna. Wprowadzenie obowiązku uzyskania pozytywnej opinii umożliwi podmiotowi prowadzącemu księgę lub rejestr sprawowanie nadzoru nad wartością hodowlaną rozplodników wykorzystywanych na punktach kopulacyjnych, a jednocześnie uniemożliwi wykorzystywanie rozplodników, które ze względu np. za duże spokrewnienie lub nosicielstwo wad genetycznych nie powinny być dopuszczone do rozrodu. Przepis ten nakłada również na prowadzącego punkt kopulacyjny obowiązek dostarczenia kopii otrzymanej decyzji podmiotowi prowadzącemu księgę, do której wpisany jest reproduktor oraz powiatowemu lekarzowi weterynarii. Taka regulacja nie jest sprzeczna z przepisami UE, gdyż ten dział rozrodu nie jest uregulowany przepisami wspólnotowymi.

Zmiana 21. Określono w niej wymagania jakie muszą spełnić reproduktory, których nasienie wykorzystywane jest w sztucznym unasiennianiu. Przepis ten jest zgodny z przepisami UE określonymi w dyrektywach EWG/87/328, EWG/90/118 i EWG/90/119. Uwzględniono tu również wymagania dotyczące obowiązku potwierdzenia pochodzenia buhajów oraz tryków i kozłów ras mlecznych wykorzystywanych w inseminacji.

Zmiana 22 jest zmianą redakcyjną. W ust. 1 w art. 26 obowiązującej ustawy określony został zakres działalności objętej zezwoleniem. Działalność ta obejmuje: pozyskiwanie, konfekcjonowanie, przechowywanie i dostarczanie komórek jajowych i zarodków wykorzystywanych w rozrodzie zwierząt. Dlatego też konieczna jest zmiana treści ust. 6, który ograniczał zakres objęty zezwoleniem do pozyskiwania, konfekcjonowania i przechowywania komórek jajowych i zarodków.

Zmiana 23 jest konsekwencją zmiany 25 gdzie wprowadzono konieczność uzyskania zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa nie tylko na prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania nasienia, ale również na prowadzenie działalności w zakresie przechowywania i dostarczania nasienia. Dotychczas podmiot wykonujący sztuczne unasiennianie mógł zaopatrywać się w nasienie wyłącznie w stacjach unasienniania, gdyż tylko one posiadały zezwolenie na dostarczanie nasienia. Zaproponowana zmiana pozwoli uzyskać zezwolenie na przechowywanie nasienia innym podmiotom, które spełniają wymagania weterynaryjne i wystąpią z wnioskiem do Ministra Rolnictwa. Kontrole przeprowadzone przez Najwyższą Izbę Kontroli oraz Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt wykazały, że podmioty posiadające zezwolenie na pozyskiwanie, konfekcjonowanie, przechowywanie i dostarczanie nasienia, które również bezpośrednio wykonują zabiegi unasienniania i kupują nasienie wyprodukowane za granicą lub u bezpośrednich przedstawicieli podmiotów zagranicznych w Polsce naruszają przepisy ustawy, gdyż podmioty te nie posiadają wymaganego zezwolenia. Jednocześnie wymóg realizacji przez podmiot wnioskujący o wydanie zezwolenia, programu oceny i selekcji rozplodników powodował, że w przypadku nasienia buhajów, żaden podmiot zajmujący się importem nasienia nie mógł spełnić tego warunku, gdyż program hodowlany, w wyniku którego produkowane są buhaje, od których importowane jest nasienie, realizowany jest za granicą, a krajowi importerzy są tylko dystrybutorami tego nasienia. Konsekwencją wprowadzenia możliwości uzyskania zezwolenia na przechowywanie nasienia jest nałożenie na podmiot wykonujący zabiegi

unasienniania obowiązku przekazywania do systemu informatycznego, o którym mowa w art. 7 pkt 3 ustawy, informacji o zabiegach unasienniania wykonanych w stadach objętych oceną wartości użytkowej. Ponieważ informacje o wykonanym zabiegu są niezbędne do prawidłowego prowadzenia oceny wartości użytkowej i hodowlanej, to obowiązek ich wprowadzenia oraz odpowiedzialność za poprawność tych informacji został nałożony na wykonującego zabieg. Wprowadzenie proponowanego zapisu wprowadzi zmiany w organizacji rozrodu zwierząt, gdyż dotychczas informacje o wykonanych zabiegach wprowadzane były przez podmioty posiadające zezwolenie na pozyskiwanie, konfekcjonowanie, przechowywanie i dostarczanie nasienia ale jednocześnie upodobni obieg informacji związanej z rozrodem zwierząt do praktykowanego w krajach UE zwyczaju, że za informacje o wykonanym zabiegu unasienniania odpowiada ten kto zabieg wykonał.

Zmiana 24. W art. 29 wprowadzony został przepis umożliwiający uzyskanie zezwolenia na przechowywanie i dostarczanie nasienia podmiotom, które nie realizują programów oceny i selekcji rozplodników, a zajmują się jedynie importem nasienia lub jak w przypadku Instytutu Zootechniki, który został upoważniony do wydawania zaświadczeń potwierdzających spełnienie warunków dla materiału biologicznego, a nie mógł uzyskać zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przechowywania materiału biologicznego. Po wprowadzeniu zaproponowanej zmiany zarówno podmiot upoważniony do wydawania świadectw spełnienia wymagań dla materiału biologicznego jak i importerzy nasienia będą mogli uzyskać zezwolenie na przechowywanie i dostarczanie nasienia. Jednocześnie przepisy UE nakładają na państwa członkowskie obowiązek urzędowego zatwierdzenia podmiotów prowadzących działalność w zakresie pobierania, konfekcjonowania i przechowywania nasienia (87/328/EWG, 90/257/EWG, 90/118/EWG i 90/119/EWG). Uzyskanie zezwolenia na prowadzenie takiej działalności wydanego przez Ministra Rolnictwa stanowić będzie formę urzędowego zatwierdzenia działalności prowadzonej przez te podmioty ze strony zootechnicznej (dokumentacja

hodowlana), a sprawowany przez powiatowego lekarza weterynarii nadzór gwarantuje spełnienie wymagań weterynaryjnych określonych w odrębnych przepisach.

Zmiana 25. Zgodnie z przepisami Dyrektywy 90/539/EWG do prowadzenia zakładu wylęgu drobiu niezbędne jest spełnienie wymagań weterynaryjnych, uzyskanie weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego i wpisanie do rejestru prowadzonego przez powiatowego lekarza weterynarii i nie wymaga dodatkowych zezwoleń.

Zmiana 26. W art. 33a-33c określono wymagania, jakie powinien spełniać materiał biologiczny, zwierzęta hodowlane i jaja wylęgowe przywożony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Spełnienie wymagań określonych w ustawie powinno być potwierdzone świadectwem wydanym przez uprawniony podmiot, za wystawienie którego podmiot upoważniony może pobierać opłatę w wysokości przez siebie ustalonej. Wprowadzone wymagania dla przywożonego z zagranicy materiału biologicznego, zwierząt hodowlanych i jaj wylęgowych są takie same jak dla materiału biologicznego, zwierząt hodowlanych i jaj wylęgowych wyprodukowanych w kraju. Jednocześnie w art. 4 ustawy wprowadzono przepis przejściowy, który określa, że obowiązek spełnienia wymagań określonych w art. 33 ustawy w odniesieniu do bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych będzie obowiązywał do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej. Równocześnie art. 33d (art. 5 ustawy) ogranicza od dnia akcesji, możliwość importu bydła, trzody, owiec, kóz i koniowatych oraz materiału biologicznego od nich pochodzącego z terytorium państw niebędących członkami Unii Europejskiej, jeżeli pochodzą od zwierząt wpisanych do ksiąg lub rejestrów prowadzonych przez podmioty znajdujące się na liście ogłoszonej przez Komisję Europejską oraz są zaopatrzone w zaświadczenia hodowlane, których wzory oraz zasady i sposób wystawiania zostaną określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie upoważnienia określonego w art. 33e. Przepis ten jest zgodny z decyzjami Komisji Nr 96/510/WE i Nr 96/509/WE.

Zmiana 27 i 28 doprecyzowuje aktualnie obowiązujące przepisy i wskazuje jednostki, do których kontroli upoważniona jest jednostka określona w art. 6 ustawy. Przepis ten umożliwi kontrolę nie tylko podmiotów posiadających upoważnienie lub zezwolenie na prowadzenie działalności w tym zakresie, a także podmioty, które swoją działalność prowadzą bez zezwolenia. Jednocześnie w związku z zaproponowanym brzmieniem art. 40a zbędne było określenie w art. 40b przedmiotu kontroli przeprowadzanych przez tę jednostkę.

Zmiana 29 spowodowana była koniecznością umożliwienia jednostce, o której mowa w art. 6, wstępu i kontrolowania zakładów wylęgu drobiu, które wprowadzają pisklęta drobiu do obrotu.

Zmiana 30 jest konsekwencją zmiany 25, gdzie uchylono konieczność uzyskania wydawanego przez wojewodę zezwolenia na prowadzenie zakładu wylęgu drobiu.

Zmiana 31 jest konsekwencją zmiany 10, w której ze względu na podwójne uregulowanie prawne wykreślono art. 12b, jednak z uwagi na fakt, że uchylony przepis zawierał wyjaśnienie co to są „koniowate zarejestrowane” należało pojęcie to zawrzeć w przepisie regulującym warunki dotyczące zawodów konnych. Pojęcie to jest zgodne z definicją zawartą w Dyrektywie Nr EWG/90/427. Zmiana ta spowodowana została również koniecznością implementowania przepisów Dyrektywy Rady 90/428/EWG i Decyzji Komisji 92/216/EWG nakładającymi na państwa będące członkami Unii Europejskiej obowiązek gromadzenia danych dotyczących przeprowadzonych zawodów z udziałem koniowatych oraz sposobu przeznaczania nagród pieniężnych lub zysków z przeprowadzonych zawodów konnych.

Zmiana 32 wskazuje ministra właściwego do spraw rolnictwa jako organu odpowiedzialnego za współpracę z władzami wnioskującymi oraz Komisją Europejską w zakresie przestrzegania prawodawstwa zootechnicznego. Rozdział ten stanowi implementację Dyrektywy Rady 89/608/EWG w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich

i współpracy między państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych. Zakres działań i informacji objętych współpracą oraz tryb współdziałania ministra właściwego do spraw rolnictwa z właściwą władzą i Komisją Europejską zostanie określony w rozporządzeniu wydanym przez Radę Ministrów.

Zmiana 33 uwzględnia w przepisach karnych uregulowania wprowadzone w art. 22 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 28 ust. 1, art. 29 ust. 1 oraz 40f ust. 4.

35-uz.do ust./1/hb

Ocena Skutków Regulacji

1. Dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego – wejście w życie ustawy nie spowoduje bezpośrednio skutków dla budżetu państwa. Natomiast, wraz z postępowaniem uspołecznienia, będzie następować zmniejszenie zatrudnienia i ograniczanie kosztów Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, co w przyszłości pozwoli na ograniczanie wydatków budżetu przeznaczanych na dotowanie zadań wykonywanych przez tę jednostkę.
2. Rynek pracy – wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy. W procesie przekazywania zadań z KCHZ do organizacji hodowców przestrzegana jest zasada unikania zwolnień pracowników, którzy przechodzą wraz z zadaniami do nowego pracodawcy. Dlatego wraz z przekazaniem zadań związanych z prowadzeniem oceny wartości użytkowej i prowadzeniem ksiąg, pracownicy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, którzy aktualnie wykonują te zadania, zostaną zatrudnieni przez wykonujących te zadania.
3. Konkurencyjność wewnętrzna i zewnętrzna gospodarki – wejście w życie ustawy nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki. Jednak w przyszłości pozwoli na skuteczną konkurencję na rynku Unii Europejskiej zarówno organizacjom hodowców, które prowadzą lub będą prowadziły księgi hodowlane, jak i ocenę wartości użytkowej, jak i podmiotom zajmujących się inseminacją przez równe traktowanie podmiotów uprawnionych do wystawiania dokumentów hodowlanych bez względu na znaczenie ekonomiczne gatunku, dla którego są wystawiane.
4. Sytuacja i rozwój regionalny – wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny Polski.
5. Projekt ustawy został skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców zwierząt i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym ustawą oraz został umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa. Do projektu ustawy uwagi zgłosiły: Instytut Zootechniki,

Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, Polski Związek Hodowców Koni, Polski Klub Wyścigów Konnych, Polskie Towarzystwo Kuce Szetlandzkie, Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz, Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Krajowa Rada Izb Rolniczych oraz Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna. Zgłoszone uwagi, w zakresie w jakim były zasadne, zostały uwzględnione w treści projektu. Podstawową przyczyną nieprzyjęcia części zgłoszonych uwag była ich sprzeczność z przepisami Unii Europejskiej lub normami prawa polskiego.

**UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU
PROJEKTU USTAWY
O ZMIANIE USTAWY O ORGANIZACJI HODOWLI I ROZRODZIE ZWIERZĄT
GOSPODARSKICH**

Celem projektowanej ustawy jest pełne dostosowanie obecnie obowiązującej ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich do przepisów Unii Europejskiej. Na gruncie prawa Unii Europejskiej projektowana ustawa jest przedmiotem regulacji kilkudziesięciu aktów prawnych, dyrektyw oraz decyzji. Prawo wspólnotowe szczegółowo reguluje zasady hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich (bydła, świń, kóz, owiec i koni) oraz obrotu materiałem biologicznym.

Projektowana ustawa o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich stanowi kolejny etap dostosowywania polskiego prawa w obszarze zootechniki do standardów obowiązujących w Unii Europejskiej. Główne obszary nowelizacji obejmują kwestie związane z prowadzeniem ksiąg hodowlanych i wydawaniem zaświadczeń hodowlanych oraz warunkami importu materiału biologicznego. Ustawa określa również zasady współpracy i wymiany informacji z Komisją Europejską oraz państwami członkowskimi Unii Europejskiej. Ustawa o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, po uchwaleniu przedłożonej nowelizacji, będzie transponować lub stanowić podstawę do transpozycji w formie rozporządzeń wykonawczych, całości wspólnotowego prawa zootechnicznego.

Najważniejsze zmiany o charakterze dostosowawczym, zawarte w nowelizacji, obejmują rozszerzenie zapisów dotyczących treści zaświadczeń hodowlanych, m.in. poprzez uwzględnienie wyników badań genetycznych.

Odnośnie rozrodu zwierząt określone zostały warunki, jakie musi spełniać materiał biologiczny przywożony z państw członkowskich Unii Europejskiej i z państw trzecich oraz warunki wprowadzania do obrotu materiału biologicznego. Ponadto określono wymagania obowiązujące przy prowadzeniu zabiegów sztucznego unasienniania oraz zniesiono ograniczenia przy wykorzystaniu reproduktorów w rozrodzie naturalnym.

Dodano do ustawy nowy rozdział regulujący zasady współpracy w zakresie nadzorowania przestrzegania prawodawstwa zootechnicznego z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej i Komisją Europejską. Nakłada on na ministra właściwego do spraw rolnictwa zadania w zakresie tej współpracy oraz określa jej ramy proceduralne. Wskazuje on również zakres informacji podlegających wymianie na szczeblu Wspólnoty.

Projekt rozbudowuje przepisy regulujące zasady przeprowadzania wyścigów konnych, w szczególności w zakresie wymiany informacji. Wprowadzony został również zakaz stosowania podwyższonych opłat za ocenę wartości użytkowej zwierząt pochodzących z innych państw członkowskich Wspólnoty.

Ponadto projektowana nowelizacja wprowadza definicje ustawowe „*kontroli zootechnicznej*”, „*handlu*” oraz „*ustawodawstwa zootechnicznego*”, niezbędne dla implementacji wspólnotowych przepisów dotyczących kontroli zootechnicznych.

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że projektowana ustawa o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich ma charakter ustawy dostosowującej polskie prawo do prawa wspólnotowego.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

MINISTER

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Skr. Min. DH/25i /2004/DPE/mbd

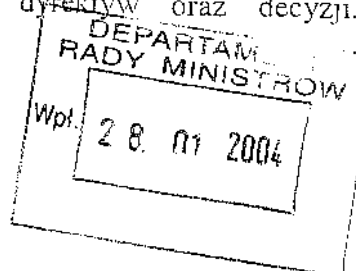
Warszawa, 27 stycznia 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (RM-10-7-04), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedłożony projekt ustawy stanowi kolejny etap dostosowywania polskiego prawa w obszarze zootechniki do standardów obowiązujących w Unii Europejskiej. Główne obszary nowelizacji obejmują kwestie związane z prowadzeniem ksiąg hodowlanych i wydawaniem zaświadczeń hodowlanych oraz warunkami importu materiału biologicznego. Ustawa określa również zasady współpracy i wymiany informacji z Komisją Europejską oraz państwami członkowskimi Unii Europejskiej.
- II. Na gruncie prawa Unii Europejskiej projektowana ustawa jest przedmiotem regulacji kilkudziesięciu aktów prawnych, dyrektyw oraz decyzji. Prawo wspólnotowe

szczegółowo reguluje zasady hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich (bydła, świń, kóz, owiec i koni) oraz obrotu materiałem biologicznym. Ustawa o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, po uchwaleniu przedłożonej nowelizacji, będzie transponować lub stanowić podstawę do transpozycji w formie rozporządzeń wykonawczych, całości wspólnotowego prawa zootechnicznego.

III. Najważniejsze zmiany o charakterze dostosowawczym, zawarte w przedłożonej nowelizacji, obejmują:

1. Rozszerzenie zapisów dotyczących treści zaświadczeń hodowlanych, m.in. poprzez uwzględnienie wyników badań genetycznych;
2. Określenie warunków, jakie musi spełniać materiał biologiczny przywożony z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz z państw trzecich;
3. Korekta warunków wprowadzania do obrotu materiału biologicznego;
4. Określenie wymagań obowiązujących przy prowadzeniu zabiegów sztucznego unasienniania oraz zniesienie ograniczeń przy wykorzystaniu reproduktorów w rozrodzie naturalnym;
5. Nałożenie na ministra właściwego do spraw rolnictwa zadań w zakresie współpracy z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej i Komisją Europejską oraz określenie ram proceduralnych tej współpracy;
6. Wskazanie zakresu informacji podlegających wymianie na szczeblu Wspólnoty;
7. Rozbudowa przepisów regulujących zasady przeprowadzania wyścigów konnych, w szczególności w zakresie wymiany informacji;
8. Wprowadzenie zakazu stosowania podwyższonych opłat za ocenę wartości użytkowej zwierząt pochodzących z innych państw członkowskich Wspólnoty.

IV. Ważnym elementem projektowanej nowelizacji jest korekta szeregu definicji ustawowych w sposób zapewniający ich pełną zgodność z odpowiednimi definicjami dyrektyw. Zmiany w tym zakresie obejmują m.in. określone w art. 1 pkt 1 projektu definicje

„drobiu” i „zwierzęcia hodowlanego czystorasowego”. Ponadto projektowana nowelizacja wprowadza definicje ustawowe „zasobów genetycznych”, „kontroli zootechnicznej”, „handlu” oraz „prawodawstwa zootechnicznego”, niezbędne dla implementacji wspólnotowych przepisów dotyczących kontroli zootechnicznej.

- V. **W konkluzji należy stwierdzić, iż projekt ustawy o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan J. Jerzy Pilarczyk
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

z dnia ..... 2004 r.

w sprawie wydawania zaświadczeń hodowlanych

Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 oraz z 2004 r. Nr ....., poz. ....) zarządza się, co następuje :

§ 1.

Rozporządzenie określa podmioty uprawnione do wydawania zaświadczeń hodowlanych dla zwierząt hodowlanych, nasienia, komórek jajowych, zarodków i jaj wylęgowych, warunki i sposób wystawiania tych zaświadczeń oraz zakres niezbędnych informacji, jakie powinny zawierać zaświadczenia.

§ 2.

1. Zaświadczenie hodowlane, zwane dalej „zaświadczeniem”, wydaje się na pisemny wniosek hodowcy, w terminie 14 dni od dnia wpłynięcia wniosku.
2. Zaświadczenie jest wystawiane przez :
  - 1) podmiot prowadzący księgę zwierząt hodowlanych, zwaną dalej „księgą” albo rejestr zwierząt hodowlanych, zwany dalej „rejestrem”, w którym wpisane jest zwierzę - dla zwierząt hodowlanych i jaj wylęgowych oraz części I zaświadczeń dla materiału biologicznego;
  - 2) producenta materiału biologicznego – dla części II zaświadczeń dla nasienia, komórek jajowych i zarodków.
3. Część II zaświadczenia dla materiału biologicznego i zaświadczenie dla jaj wylęgowych wystawiane są dla każdej partii materiału biologicznego lub jaj wylęgowych opuszczających miejsce ich produkcji lub przechowywania.

§ 3.

1. Zaświadczenie dla zwierząt hodowlanych, z zastrzeżeniem § 4-6, zawiera:
  - 1) nazwę podmiotu prowadzącego księgę albo rejestr oraz nazwę księgi albo rejestru;
  - 2) dane umożliwiające identyfikację zwierzęcia, a w szczególności :
    - a) datę urodzenia, rasę i płeć zwierzęcia,
    - b) nazwę zwierzęcia, jeżeli została nadana,
    - c) rodzaj oznakowania zwierzęcia, numer identyfikacyjny zwierzęcia, nadany na podstawie przepisów o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej, zwane dalej „przepisami odrębnymi”, oraz numer w księdze lub rejestrze, jeżeli różni się od numeru identyfikacyjnego,
    - d) w przypadku zwierzęcia urodzonego w wyniku przeniesienia zarodka (embriotransferu) oznaczenie „ET” oraz informacje o rodzicach biologicznych zwierzęcia i wynikach badań ich grup i białek krwi lub, w przypadku bydła, wyniku badań grup i białek krwi lub markerów DNA;
  - 3) informacje dotyczące przodków zwierzęcia, a w szczególności :
    - a) nazwy i numery identyfikacyjne rodziców zwierzęcia, nadane na podstawie odrębnych przepisów, oraz ich numery w księdze, jeżeli różnią się od numerów identyfikacyjnych,
    - b) w przypadku zwierzęcia czystorasowego - nazwy i numery identyfikacyjne dziadków zwierzęcia, nadane na podstawie odrębnych przepisów, oraz ich numery w księdze, jeżeli różnią się od numerów identyfikacyjnych;
  - 4) wynik badania na nosicielstwo wad genetycznych, jeżeli badanie to zostało przeprowadzone;
  - 5) wyniki oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierzęcia oraz jego przodków, nie dotyczy to koni pełnej krwi angielskiej i czystej krwi arabskiej, a w szczególności :
    - a) wyniki oceny wartości użytkowej zwierzęcia i jego rodziców, a w przypadku zwierzęcia czystorasowego - także jego dziadków,
    - b) ostatni wynik oceny wartości hodowlanej zwierzęcia i jego rodziców, jeżeli została przeprowadzona, a w przypadku zwierzęcia czystorasowego - także jego dziadków,

- c) firmę lub nazwę podmiotu, który przeprowadził ocenę wartości hodowlanej, jego siedzibę i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres;
  - 6) firmę lub nazwę właściciela lub hodowcy, jego siedzibę i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres;
  - 7) miejscowość i datę wystawienia zaświadczenia oraz podpis osoby upoważnionej do wystawienia zaświadczenia.
2. Niezależnie od informacji, o których mowa w ust. 1, zaświadczenie dla ciężarnej samicy zwierzęcia zawiera informacje o dawcy nasienia, w zakresie określonym w ust. 1, oraz datę przeprowadzenia zabiegu sztucznego unasienniania albo datę pokrycia, a w przypadku:
- 1) owiec i kóz - wynik badania grup i białek krwi dawcy nasienia;
  - 2) bydła - wynik badania grup i białek krwi lub markerów DNA dawcy nasienia.
3. Informacje, do których mowa w ust. 1 i 2 mogą być zapisane:
- 1) w formie zaświadczenia hodowlanego, którego wzór został określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia, lub
  - 2) w formie dokumentacji hodowlanej towarzyszącej zwierzęciu wraz z oświadczeniem wystawionym przez podmiot prowadzący księgę lub rejestr o treści: "Niżej podpisany zaświadcza, że niniejsze dokumenty zawierają dane wymienione w § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia ..... w sprawie wydawania zaświadczeń hodowlanych (Dz. U. Nr ....., poz. .....)".

§ 4.

Zaświadczenie dla zwierząt futerkowych zawiera:

- 1) nazwę podmiotu prowadzącego księgę albo rejestr oraz nazwę księgi albo rejestru;
- 2) dane umożliwiające identyfikację zwierzęcia, a w szczególności: datę urodzenia, gatunek, odmianę barwną i płć;
- 3) informacje dotyczące przodków zwierzęcia, a w szczególności numery

identyfikacyjne rodziców zwierzęcia, nadane na podstawie odrębnych przepisów, a w przypadku zwierzęcia czystorasowego - także jego dziadków;

- 4) wyniki oceny wartości użytkowej i hodowlanej stada, z którego zwierzę pochodzi;
- 5) firmę lub nazwę właściciela lub hodowcy, jego siedzibę i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres;
- 6) miejscowość i datę wystawienia zaświadczenia oraz podpis osoby upoważnionej do wystawienia zaświadczenia.

§ 5.

1. Zaświadczenie dla matek pszczelich zawiera:

- 1) nazwę podmiotu prowadzącego księgę albo rejestr oraz nazwę księgi albo rejestru;
- 2) dane umożliwiające identyfikację matki, a w szczególności :
  - a) nazwę linii hodowlanej,
  - b) rok urodzenia,
  - c) kolor i symbol oznakowania grzbietowego i numer hodowlany;
- 3) wyniki stacjonarnej oceny wartości użytkowej i hodowlanej matki matki;
- 4) informacje dotyczące przodków matki, a w szczególności nazwy linii, numery hodowlane oraz numery w księdze lub rejestrze;
- 5) informację o sposobie unasiennienia oraz imię i nazwisko inseminatora albo nazwę trutowiska;
- 6) firmę lub nazwę właściciela lub hodowcy, jego siedzibę i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres;
- 7) miejscowość i datę wystawienia zaświadczenia oraz podpis osoby upoważnionej do wystawienia zaświadczenia.

2. Niezależnie od informacji, o których mowa w ust.1, zaświadczenie dla unasiennionej matki pszczelej zawiera ponadto informacje o matce ojcowskiej lub matkach ojcowskich, w zakresie określonym w ust. 1 pkt 3 i 4.

§ 6.

Zaświadczenie dla rodów drobiu zawiera:

- 1) nazwę podmiotu prowadzącego księgę albo rejestr oraz nazwę księgi albo rejestru;
- 2) informacje umożliwiające identyfikację zwierzęcia, a w szczególności :
  - a) nazwę gatunku drobiu,
  - b) nazwę lub symbol rodu drobiu w obrębie gatunku albo nazwę mieszańca,
  - c) datę wylęgu piskląt;
- 3) informacje o pochodzeniu stada, z którego pochodzą ptaki, a w szczególności :
  - a) firmę lub nazwę podmiotu, który prowadzi zakład wylęgowy, jego siedzibę i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres,
  - b) numery w księdze albo rejestrze rodziców samic i samców w stadzie;
- 4) wyniki oceny wartości użytkowej i hodowlanej stada, z którego pochodzą ptaki, jeżeli została przeprowadzona;
- 5) firmę lub nazwę podmiotu, który przeprowadził ocenę wartości hodowlanej, jego siedzibę i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres;
- 6) informacje o liczbie ptaków, dla których wystawiane jest zaświadczenie, a w szczególności liczbę samców i samic;
- 7) informacje o kojarzeniu, w którym uczestniczy dany ród drobiu, z którego pochodzą ptaki, a w odniesieniu do stad reprodukcyjnych sposób uzyskania mieszańców;
- 8) firmę lub nazwę właściciela lub hodowcy, jego siedzibę i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres;
- 9) miejscowość i datę wystawienia zaświadczenia oraz podpis osoby upoważnionej do wystawienia zaświadczenia.

§ 7.

1. Zaświadczenie dla nasienia, komórek jajowych i zarodków zawiera :
  - 1) firmę lub nazwę producenta, jego siedzibę i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię

- i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres;
- 2) dane o dawcy lub dawczyni, w zakresie określonym w § 3 ust. 1;
  - 3) informacje o oznaczeniu słomki;
  - 4) datę pobrania lub produkcji;
  - 5) weterynaryjny numer identyfikacyjny producenta, nadany na podstawie odrębnych przepisów;
  - 6) firmę lub nazwę odbiorcy, jego siedzibę i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres;
  - 7) miejscowość i datę wystawienia zaświadczenia oraz podpis osoby upoważnionej do wystawienia zaświadczenia.
2. Niezależnie od informacji, o których mowa w ust. 1, zaświadczenie dla:
- 1) nasienia zawiera:
    - a) wynik badania grup i białek krwi lub markerów DNA - w przypadku buhajów,
    - b) wynik badania grup i białek krwi - w przypadku tryków i kozłów ras mlecznych,
    - c) informację o tym, czy badanie grup i białek krwi zostało wykonane - w przypadku ogierówpotwierdzające pochodzenie dawcy, a w przypadku buhajów - również określenie terminu dopuszczenia do rozrodu;
  - 2) komórek jajowych zawiera:
    - a) w przypadku bydła - wynik badania grup krwi lub markerów DNA dawczyni,
    - b) informację o liczbie komórek jajowych znajdujących się w opakowaniu; w opakowaniu mogą znajdować się jedynie komórki jajowe pochodzące od tej samej dawczyni;
  - 3) zarodków zawiera :
    - a) datę unosiennienia,
    - b) w przypadku bydła, owiec i kóz - wynik badania grup i białek krwi lub markerów DNA dawcy nasienia, a w przypadku bydła - również wynik badania grup i białek krwi lub markerów DNA dawczyni komórki jajowej,
    - c) informację o liczbie zarodków znajdujących się w opakowaniu; w

opakowaniu mogą się znajdować jedynie zarodki pochodzące po jednej parze rodzicielskiej.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2 mogą być zapisane:

- 1) w formie zaświadczeń hodowlanych, których wzory zostały określone w załącznikach nr 2-4 do rozporządzenia, lub
- 2) w formie dokumentacji hodowlanej towarzyszącej nasieniu, zarodkom lub komórkom jajowym wraz z oświadczeniem wystawionym przez podmiot prowadzący księgę lub rejestr o treści: "Niżej podpisany zaświadcza, że niniejsze dokumenty zawierają dane wymienione w § 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia ..... w sprawie wydawania zaświadczeń hodowlanych (Dz. U. Nr ....., poz. .....)".

§ 8.

Zaświadczenie dla jaj wylęgowych zawiera :

- 1) nazwę podmiotu prowadzącego księgę albo rejestr dla danej linii drobiu w danym gatunku, od którego pochodzą jaja, oraz nazwę księgi albo rejestru;
- 2) informacje umożliwiające identyfikację danej partii jaj wylęgowych, a w szczególności :
  - a) nazwę gatunku drobiu, od którego pochodzą jaja,
  - b) sposób oznakowania jaj, jeżeli są znakowane,
  - c) nazwę linii drobiu w obrębie gatunku albo nazwę mieszańca, od którego pochodzą jaja,
  - d) tydzień nieśności stada i datę zniesienia jaj;
- 3) informacje o stadzie, z którego pochodzą jaja, a w szczególności numery w księdze albo rejestrze samców i samic w stadzie;
- 4) wyniki oceny wartości użytkowej i hodowlanej stada, z którego pochodzą jaja, jeżeli została przeprowadzona;
- 5) firmę lub nazwę podmiotu, który przeprowadził ocenę wartości hodowlanej, jego siedzibę i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres;
- 6) informacje o poziomie reprodukcji stada;

- 7) firmę lub nazwę producenta, jego siedzibę i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres;
- 8) firmę lub nazwę odbiorcy, jego siedzibę i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres;
- 9) miejscowość i datę wystawienia zaświadczenia oraz podpis osoby upoważnionej do wystawienia zaświadczenia.

§ 9.

Rozporządzenie wchodzi po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

WZÓR

*Logo związku hodowców lub innego
podmiotu prowadzącego księgę i
wystawiającego zaświadczenie*

Zaświadczenie hodowlane dla czystorasowych:

świń, bydła, owiec, kóz

(odpowiednio dla gatunku zwierzęcia, dla którego jest wystawiane zaświadczenie)

Miejsce wydania.....

Nazwa księgi hodowlanej.....

Nr w księdze zwierząt hodowlanych.....

Rodzaj oznakowania zwierzęcia.....

Numer identyfikacyjny .....

Nazwa zwierzęcia.....

Data urodzenia ..... rasa..... płęć.....

Liczba sutfów * .....

Nazwisko imię (nazwa) i adres właściciela.....

Nazwisko imię (nazwa) i adres hodowcy.....

Pochodzenie zwierzęcia:

Ojciec

nr identyfikacyjny

nr w księdze hodowlanej

Ojciec ojca

nr identyfikacyjny

nr w księdze hodowlanej

Matka ojca

nr identyfikacyjny

nr w księdze hodowlanej

Matka

nr identyfikacyjny

nr w księdze hodowlanej

Ojciec matki

nr identyfikacyjny

nr w księdze hodowlanej

Matka matki

nr identyfikacyjny

nr w księdze hodowlanej

Wyniki oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierzęcia jego rodziców i dziadków.

Miejscowość i data wystawienia

*Pieczęć związku hodowców lub
innego podmiotu prowadzącego
księgę i wystawiającego
zaświadczenie*

Podpis osoby upoważnionej

.....

Pieczęć imienna

– imię nazwisko i stanowisko

* dotyczy świń

WZÓR

*Logo podmiotu prowadzącego rejestr i
wystawiającego zaświadczenie*

Zaświadczenie hodowlane

dla mieszańców (pochodzących z krzyżowania) zwierząt hodowlanych

Miejsce wydania.....
Nr wpisu do rejestru zwierząt hodowlanych.....
Rodzaj oznakowania zwierzęcia.....
Numer identyfikacyjny.....
Nazwa zwierzęcia*.....
Data urodzenia .....płeć.....
Typ mieszańca, linia.....
Nazwisko imię i adres właściciela.....
Nazwisko imię i adres hodowcy.....
Wynik oceny w teście .....
Miejscowość i data wystawienia.....

*Pieczęć podmiotu prowadzącego
rejestr i wystawiającego
zaświadczenie*

Podpis osoby upoważnionej

.....
*Pieczęć imienna
– imię nazwisko i stanowisko*

* o ile została nadana

WZÓR

**Zaświadczenie hodowlane dla nasienia
buhaja, knura, tryka, kozła, ogiera**

(odpowiednio dla gatunku rozplodnika, dla którego jest wystawiane zaświadczenie)

Część I¹

Miejsce wydania.....
 Nazwa księgi hodowlanej.....
 Nr rejestracyjny w księdze hodowlanej.....
 Rodzaj oznakowania zwierzęcia.....
 Numer identyfikacyjny.....
 Nazwa zwierzęcia.....
 Data urodzenia .....rasa.....
 Nazwisko imię i adres właściciela.....
 Nazwisko imię i adres hodowcy.....

Pochodzenie zwierzęcia :

Ojciec nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Ojciec ojca nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Matka ojca nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej
Matka nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Ojciec matki nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Matka matki nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej

Wynik badania grup i białek krwi lub badania markerów
DNA)* .....

Wyniki oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierzęcia jego rodziców i
dziadków.

Wiarygodność oceny wartości hodowlanej**
Miejscowość i data wystawienia/

*Pieczęć związku hodowców lub
innego podmiotu prowadzącego
księgę i wystawiającego
zaświadczenie*

Podpis osoby upoważnionej

.....
*Pieczęć imienna
– imię nazwisko i stanowisko*

* obowiązkowe dla buhajów, tryków i kozłów ras mlecznych

** obowiązkowe dla buhajów ras mlecznych

WZÓR

**Zaświadczenie hodowlane dla nasienia rozplodników mieszańców
(pochodzących z krzyżowania)**

Miejsce wydania.....
Nr rejestracyjny dokumentu.....
Rodzaj oznakowania zwierzęcia.....
Numer identyfikacyjny .....
Nazwa mieszańca.....
Data urodzenia .....
Typ mieszańca, linia .....
Nazwisko imię i adres właściciela.....
Nazwisko imię i adres hodowcy.....

Miejscowość i data wystawienia/

*Pieczęć podmiotu prowadzącego
rejestr i wystawiającego
zaświadczenie*

Podpis osoby upoważnionej

.....
*Pieczęć imienna
– imię nazwisko i stanowisko*

Część II²

Rodzaj oznakowania nasienia (kolor, numer).....
 Numer identyfikacyjny.....

A)

Ilość opakowań z nasieniem	Data pobrania	Numer identyfikacyjny rozplodnika	Rasa lub symbol rasy/ nazwa mieszańca

B)

Pochodzenie nasienia:

Nazwa i adres stacji unasienniania.....
 .....

Przeznaczenie nasienia:

Nazwa i adres odbiorcy.....
 .....

Sporządzono w ....., dnia.....

<i>Pieczęć podmiotu uprawnionego   do pozyskiwania   konfekcjonowania i   przechowywania nasienia i   wystawiającego zaświadczenie</i>
--

Podpis osoby upoważnionej

.....

*Pieczęć imienna
 – imię nazwisko i stanowisko*

UWAGA

¹ Część I zaświadczenia może stanowić fotokopia potwierdzona przez podmiot wystawiający zaświadczenie.

² Część II zaświadczenia jest wystawiana odrębnie dla każdej partii nasienia.

WZÓR

Zaświadczenie hodowlane dla zarodków

bydła , świń, owiec, kóz, koni

*(odpowiednio dla gatunku rozplodnika, dla którego jest wystawiane zaświadczenie)*Część I¹

A/ Dane dotyczące dawcy nasienia:

Miejsce wydania.....
 Nazwa księgi hodowlanej lub rejestru.....
 Nr rejestracyjny w księdze hodowlanej lub rejestrze.....
 Rodzaj oznakowania zwierzęcia.....
 Numer identyfikacyjny.....
 Nazwa zwierzęcia.....
 Data urodzenia .....rasa *(dla rozplodników czystorasowych)*.....
 Typ mieszańca, linia *(dla rozplodników mieszańcowych)*.....
 Nazwisko imię i adres właściciela.....
 Nazwisko imię i adres hodowcy.....

Pochodzenie zwierzęcia *(dot. rozplodników czystorasowych)*:

Ojciec nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Ojciec ojca nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Matka ojca nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej
Matka nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Ojciec matki nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Matka matki nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej

Wynik badania grup krwi lub badania markerów DNA*.....

Wyniki oceny wartości użytkowej i hodowlanej dawcy nasienia, jego rodziców i dziadków.

B/ Dane dotyczące samicy-dawczyni:

Miejsce wydania.....
 Nazwa księgi hodowlanej lub rejestru.....
 Nr rejestracyjny w księdze hodowlanej lub rejestrze.....
 Rodzaj oznakowania zwierzęcia.....
 Numer identyfikacyjny.....
 Nazwa zwierzęcia.....
 Data urodzenia .....rasa (dla dawczyń czystorasowych).....
 Typ mieszańca, linia (dla dawczyń mieszańcowych).....
 Nazwisko imię i adres właściciela.....
 Nazwisko imię i adres hodowcy.....

Pochodzenie zwierzęcia (dot. dawczyń czystorasowych):

Ojciec nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Ojciec ojca nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Matka ojca nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej
---	--	---

Matka nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Ojciec matki nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Matka matki nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej
--	---	--

Matka nr identyfikacyjny nr w księdze hod.	Ojciec matki nr identyfikacyjny nr w księdze hod.	Matka matki nr identyfikacyjny nr w księdze hod.
--	---	--

Wynik badania grup białek krwi lub badania markerów DNA)*.....

Wyniki oceny wartości użytkowej i hodowlanej dawczyni, jej rodziców i dziadków.

Miejscowość i data wystawienia/

<i>Pieczęć związku hodowców lub innego podmiotu prowadzącego księgę lub rejestr i wystawiającego zaświadczenie</i>
--

Podpis osoby upoważnionej

.....
*Pieczęć imienna
– imię nazwisko i stanowisko*

* obowiązkowe dla buhaja, tryka i kozła ras mlecznych oraz dawczyni bydlęcej komórki jajowej.

Część II²

Rodzaj oznakowania zarodka (kolor, numer):.....

.....

Numer identyfikacyjny .....

Liczba zarodków w opakowaniu: .....

A)

Ilość zarodków	Data unosiennienia	Data pobrania zarodka	Numery identyfikacyjne rodziców	Rasa lub symbol rasy/nazwa mieszańca

B) Pochodzenie zarodka :

Nazwa i adres podmiotu uprawnionego do pobierania, konserwowania i przechowywania zarodków.....

.....

Przeznaczenie zarodków :

Nazwisko, imię i adres odbiorcy :.....

.....

Miejscowość i data wystawienia.....

<i>Pieczęć podmiotu uprawnionego do pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i wprowadzania do obrotu komórek jajowych i zarodków i wystawiającego zaświadczenie</i>
--

Podpis osoby upoważnionej

.....

*Pieczęć imienna
– imię, nazwisko i stanowisko*

UWAGA

¹ Część I zaświadczenia może stanowić fotokopia potwierdzona przez podmiot wystawiający zaświadczenie.

² Część II zaświadczenia jest wystawiana odrębnie dla każdej partii zarodków.

WZÓR

Zaświadczenie hodowlane dla komórek jajowych

bydła , świń, owiec, kóz, koni

*(odpowiednio dla gatunku rozplodnika, dla którego jest wystawiane zaświadczenie)*Część I¹

A/ Dane dotyczące dawczyni komórki jajowej:

Miejsce wydania.....
 Nazwa księgi hodowlanej lub rejestru.....
 Nr rejestracyjny w księdze hodowlanej lub rejestrze.....
 Rodzaj oznakowania zwierzęcia.....
 Numer identyfikacyjny.....
 Nazwa zwierzęcia.....
 Data urodzenia .....rasa *(dla dawczyń czystorasowych)*.....
 Typ mieszańca, linia *(dla dawczyń mieszańcowych)*.....
 Nazwisko imię i adres właściciela.....
 Nazwisko imię i adres hodowcy.....

Pochodzenie dawczyni komórki jajowej *(dot. dawczyń czystorasowych)*:

Ojciec nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Ojciec ojca nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Matka ojca nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej
Matka nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Ojciec matki nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej	Matka matki nr identyfikacyjny nr w księdze hodowlanej

Wynik badania grup i białek krwi lub badania markerów DNA)*.....

Wyniki oceny wartości użytkowej i hodowlanej dawczyni, jej rodziców i dziadków.

Miejscowość i data wystawienia/

<i>Pieczęć związku hodowców lub innego podmiotu prowadzącego księgę lub rejestr i wystawiającego zaświadczenie</i>
--

Podpis osoby upoważnionej

.....
Pieczęć imienna
 – imię nazwisko i stanowisko

* obowiązkowe dla bydłowej dawczyni komórki jajowej

Część II²

Rodzaj oznakowania komórki jajowej/kolor, numer/:.....

.....

Numer identyfikacyjny.....

Liczba komórek jajowych w opakowaniu: .....

A)

Ilość komórek jajowych	Data pobrania komórek jajowych	Numer identyfikacyjny dawczyni komórek jajowych	Rasa lub symbol rasy/nazwa mieszańca

B) Pochodzenie komórki jajowej:

Nazwa i adres podmiotu uprawnionego

do pobierania, konserwowania i przechowywania komórek jajowych i zarodków.....

.....

Przeznaczenie komórek jajowych:

Nazwisko, imię i adres odbiorcy: .....

.....

Miejscowość i data wystawienia.....

<i>Pieczęć podmiotu uprawnionego do pobierania, konserwowania i przechowywania i wprowadzania do obrotu komórek jajowych i zarodków i wystawiającego zaświadczenie</i>
--

Podpis osoby upoważnionej

.....

Pieczęć imienna

– imię nazwisko i stanowisko

UWAGA

¹ Część I zaświadczenia może stanowić fotokopia potwierdzona przez podmiot wystawiający zaświadczenie.

² Część II zaświadczenia jest wystawiana odrębnie dla każdej partii komórek jajowych.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 oraz z 2004 r. Nr ....., poz. .....

Zakres tego projektu jest zgodny z wymaganiami przepisów Unii Europejskiej, i implementuje prawo Unii Europejskiej do prawa krajowego. Ustawa z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich stanowi, że wprowadzane do obrotu zwierzęta hodowlane, ich nasienie, komórki jajowe, zarodki i jaja wylęgowe powinny być zaopatrzone w zaświadczenia hodowlane. Zaświadczenia te będą miały zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa obrotu na rynku wewnętrznym, a zarazem muszą być dokumentami uznawanymi w obrocie międzynarodowym. Dotychczas stosowane, w obrocie zwierzętami czy materiałem biologicznym, dokumenty hodowlane różniły się zawartością informacji w zależności od gatunku zwierząt. Z uwagi na konieczność ujednoczenia informacji zawartych w zaświadczeniach, zapewnienia wiarygodności wystawianych zaświadczeń, zwłaszcza, gdy prowadzenie ksiąg lub rejestrów zwierząt hodowlanych przekazywane jest związkom hodowców, należy wprowadzić jednolite dla wszystkich gatunków zwierząt i materiału biologicznego zaświadczenia hodowlane. Zaświadczenia te z jednej strony zapewnią bezpieczeństwo w obrocie zwierzętami hodowlanymi oraz materiałem biologicznym na rynku wewnętrznym, a z drugiej strony zostaną wykorzystane w obrocie pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a państwami Unii Europejskiej. Wprowadzenie nowych przepisów zrówna prawa wszystkich podmiotów działających na rynku obrotu zwierzętami hodowlanymi i materiałem biologicznym w zakresie jednolitego wystawiania tych dokumentów oraz zapewni, że będą one jednakowo traktowane, co w istotny sposób podniesie znaczenie małych organizacji oraz zagwarantuje równość ich traktowania.

Projekt rozporządzenia implementuje do prawa polskiego przepisy następujących aktów prawnych Unii Europejskiej i jest z nimi zgodne:

- 1) Decyzja Komisji z dnia 12 stycznia 1996 r. (96/79/WE) ustanawiająca świadectwa zootechniczne dla nasienia, komórek jajowych i embrionów pochodzących od

rejestrowanych koniowatych.

- 2) Decyzja Komisji z dnia 18 lipca 1996 r. (96/510/WE) ustanawiająca świadectwa rodowodowe i zootechniczne w odniesieniu do importu zwierząt hodowlanych, ich nasienia, komórek jajowych i embrionów.
- 3) Decyzja Komisji z dnia 21 stycznia 1988 r. (88/124/EEC) dotycząca wzorów danych w zaświadczeniu hodowlanym dla nasienia i zarodków czystorasowego bydła hodowlanego.
- 4) Decyzja Komisji z dnia 18 lipca 1989 r. (89/503/EEC) w sprawie potwierdzenia hodowlanego dla rasowych świń hodowlanych ich nasienia, komórek jajowych oraz zarodków.
- 5) Decyzja Komisji z dnia 29 lipca 1986 r. (86/404/EEC) w sprawie ustalania wzoru oraz danych do potwierdzeń hodowlanych dla bydła hodowlanego czystej rasy.
- 6) Decyzja Komisji z dnia 18 lipca 1989 r. (89/506/EEC) w sprawie potwierdzeń hodowlanych dla hybrydowych świń hodowlanych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków.
- 7) Decyzja Komisji z dnia 10 maja 1990 r. (90/258/EEC) w sprawie zaświadczeń hodowlanych dla czystorasowych owiec i kóz oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków.
- 8) Decyzja Komisji z dnia 18 lipca 1996r (96/509/WE) ustalająca wymagania rodowodowe i zootechniczne dotyczące importu nasienia niektórych zwierząt.
- 9) Dyrektywa Rady z dnia 14 czerwca 1988 r. (88/407/EEC zał. A rozdział II lit. f) pkt. (vii) ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnętrznym oraz w imporcie zamrożonego nasienia bydła domowego w krajach Wspólnoty Europejskiej.
- 10) Decyzja Komisji z dnia 28 grudnia 2001 r. (2002/08/EEC) ustanawiająca metody identyfikacji genetycznej zwierząt z gatunku bydło, hodowanych w czystości rasy i zarazem zmieniająca Decyzje Nr 88/124/EWG i 96/80/WE.

37-uz.art.21/1/hb

OCENA SKUTKÓW REGULACJI:

1. Dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego - wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.
2. Rynek pracy – wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
3. Konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki jednak ujednoczenie informacji zawartych w zaświadczeniach hodowlanych oraz akceptacja tych dokumentów w obrocie międzynarodowym zwiększy konkurencyjność naszej hodowli i ułatwi hodowcom i podmiotom produkującym materiał biologiczny jego sprzedaż do krajów UE.
4. Sytuacja i rozwój regionalny – wejście w życie rozporządzenia może mieć ewentualnie znaczenie dla rozwoju niektórych regionów Polski, gdzie hodowane są zwierzęta ras charakteryzujących się unikalnymi i poszukiwanymi cechami np. bydło rasy polskiej czerwonej.
5. Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców zwierząt i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

z dnia ..... 2004 r.

**w sprawie laboratoriów uprawnionych do przeprowadzania
analiz grup i białek krwi lub markerów DNA.**

Na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 oraz z 2004 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Laboratoriami uprawnionymi do przeprowadzania analiz grup i białek krwi są:

- 1) Laboratorium Grup Krwi w Bydgoszczy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt – dla bydła;
- 2) Laboratorium Badania Grup Krwi Koni w Zakładzie Doświadczalnym Instytutu Zootechniki Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Chorzelowie – dla koni.

§ 2.

Laboratoriami uprawnionymi do przeprowadzania analiz grup i białek krwi oraz markerów DNA są:

- 1) Zakład Immuno- i Cytogenetyki w Instytucie Zootechniki w Krakowie – dla bydła, świń, owiec i kóz;
- 2) Zakład Immunogenetyki Zwierząt w Instytucie Genetyki i Hodowli Zwierząt Polskiej Akademii Nauk w Jastrzębcu – dla koni;
- 3) Laboratorium Badań Markerów Genetycznych u Koni w Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu – dla koni.

§ 3

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
38-rozp.art.21/1/hb

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 21 ust. 3 ustawy z dnia z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 oraz z 2004 r. Nr ..., poz. ....), zgodnie z którym Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi określa laboratoria uprawnione do przeprowadzania analiz grup i białek krwi oraz polimorfizmu markerów DNA, mając na względzie prawidłowość wykonywania analiz.

Zakład Immuno- i Cytogenetyki Instytutu Zootechniki w Krakowie od lat prowadzi analizy grup i białek krwi oraz polimorfizmu markerów DNA w zakresie niezbędnym do prowadzenia oceny wartości użytkowej, ksiąg i rejestrów zwierząt hodowlanych. Produkowane przez Instytut surowice testowe poddawane są regularnie standaryzacji w Międzynarodowym Teście Porównawczym organizowanym przez Międzynarodowe Towarzystwo Genetyki Zwierząt. Instytut ten prowadzi również merytoryczno-naukowy nadzór nad analizami grup i białek krwi przeprowadzanymi przez inne laboratoria np. Laboratorium Grup Krwi w Bydgoszczy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt oraz Laboratorium Badania Grup Krwi Koni w Zootechnicznym Zakładzie Doświadczalnym Instytutu Zootechniki Sp. z o.o. w Chorzelowie. Ponieważ laboratoria te prowadzą swoją działalność od wielu lat i zapewniają prawidłowość wykonywania analiz, zostały wskazane jako uprawnione do przeprowadzania analiz grup i białek krwi w zakresie niezbędnym do weryfikowania pochodzenia zwierząt w ramach prowadzonych w Polsce ksiąg i rejestrów zwierząt hodowlanych oraz prawidłowego prowadzenia oceny wartości użytkowej zwierząt gospodarskich.

Natomiast Zakład Immuno- i Cytogenetyki Instytutu Zootechniki w Krakowie oraz Zakład Immunogenetyki Zwierząt Instytutu Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN w Jastrzębcu i Laboratorium Badania Markerów Genetycznych u Koni w Akademii Rolniczej im. A. Cieszkowskiego w Poznaniu, które wykonują oprócz analiz grup i białek krwi również analizy polimorfizmu markerów DNA i regularnie uczestniczą w międzynarodowych testach porównawczych organizowanych przez Międzynarodowe Towarzystwo Genetyki Zwierząt i posiadają certyfikaty tej organizacji, zostały wskazane jako laboratoria upoważnione do wykonywania zarówno analiz grup i

białek krwi jak i polimorfizmu białek DNA.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczne z przepisami prawnymi Unii Europejskiej, gdyż przepisy Unii nie określają jakie laboratoria mogą wykonywać analizy grup krwi, a jedynie rekomendują analizy grup krwi i innych markerów genetycznych zapewniających wiarygodność przeprowadzonej identyfikacji na poziomie co najmniej 99,0% jako metody potwierdzania pochodzenia zwierząt hodowlanych. Potwierdzenie pochodzenia krwi za pomocą analiz grup krwi lub innych markerów genetycznych jest niezbędne przy wprowadzaniu do obrotu np. nasienia buhajów oraz zarodków bydlęcych i komórek jajowych. Rozporządzenie implementuje Decyzję Komisji z dnia 28 grudnia 2001 r. (2002/08/EEC) ustanawiająca metody identyfikacji genetycznej zwierząt z gatunku bydło, hodowanych w czystości rasy i zarazem zmieniające Decyzje Nr 88/124/EWG i 96/80/WE.

Ocena skutków regulacji:

1. Dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego - wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.
2. Rynek pracy – wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
3. Konkurencyjność wewnętrzna i zewnętrzna gospodarki – wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
4. Sytuacja i rozwój regionalny – wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny Polski.
5. Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców zwierząt i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem.

38-uz.art.21/1/hb

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

z dnia ..... 2004 r.

**w sprawie zaświadczeń hodowlanych dla przywożonych z terytorium państw
niebędących członkami Unii Europejskiej zwierząt hodowlanych, nasienia, komórek
jajowych i zarodków**

Na podstawie art. 33e ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 oraz z 2004 Nr ....., poz. ....) zarządza się, co następuje :

§ 1.

Rozporządzenie określa wzory zaświadczeń hodowlanych dla bydła, świń, owiec kóz i koniowatych oraz materiału biologicznego od nich pochodzącego, przywożonych z terytorium państw niebędących członkami Unii Europejskiej oraz warunki i sposób wystawiania tych zaświadczeń.

§ 2.

Zaświadczenia hodowlane, zwane dalej „zaświadczeniami”, wystawiane są przez:

- 1) właściwe organy państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, zwane dalej „właściwym organem państwa trzeciego”, uprawnione do wystawiania zaświadczeń - dla zwierząt hodowlanych oraz materiału biologicznego od nich pochodzącego;
- 2) właściwy organ państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, uprawniony do wystawiania zaświadczeń dla nasienia rozplodników, które nie zostały poddane ocenie wartości hodowlanej, oraz podmiot prowadzący księgę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, gdzie przeprowadzona zostanie ocena wartości hodowlanej tego rozplodnika.

§ 3.

1. Wzory zaświadczeń dla zwierząt hodowlanych gatunków: bydło, świnie, owce i kozy określają załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia.
2. Wzory zaświadczeń dla koniowatych określają przepisy § 12 i 13 oraz załączniki nr 17 i 18 rozporządzenia z dnia 17 czerwca 2003 r. w sprawie oznakowania owiec, kóz oraz świń, paszportów koni, prowadzenia rejestrów i ksiąg rejestracji (Dz. U. Nr 112 poz. 1063).
3. Niezależnie od wzoru zaświadczeń, określonych w ust. 1 i 2, zaświadczenie dla ciężarnej samicy powinno być uzupełnione zaświadczeniem, którego wzór został określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.
4. Wzór zaświadczenia dla nasienia określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.
5. Wzór zaświadczenia dla komórek jajowych określa załącznik Nr 5 do rozporządzenia.
6. Wzór zaświadczenia dla zarodków określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.
7. Wzór zaświadczenia dla nasienia rozplodników, które nie zostały poddane ocenie wartości hodowlanej określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

§ 4.

Informacje określone we wzorach zaświadczeń dla zwierząt hodowlanych oraz materiału biologicznego od nich pochodzącego mogą być zawarte w dokumentach hodowlanych innych niż określone w § 3, towarzyszących zwierzętom, nasieniu, komórkom jajowym i zarodkom, pod warunkiem, że właściwy organ państwa trzeciego zaświadczy, że dane zawarte w tych dokumentach zawierają informacje określone w § 3 używając sformułowania:

"Niżej podpisany zaświadcza, że niniejsze dokumenty zawierają dane wymienione w § 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia ..... w sprawie zaświadczeń hodowlanych dla przywożonych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej zwierząt hodowlanych, nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz. U. Nr ....., poz. ....).

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

36-rozp.art.33e/1/hb

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

W Z Ó R

ZAŚWIADCZENIE HODOWLANE DLA CZYSTORASOWYCH ZWIERZĄT HODOWLANYCH Z GATUNKU BYDŁO, ŚWINIE, OWCE I KOZY	
1. Gatunek (bydło / świnie / owce / kozy) ¹	2. Rasa hodowlana
3. Organ wydający zaświadczenie	
4. Nazwa i adres organu prowadzącego oryginalną księgę zwierząt zarodowych w państwie trzecim	
5. Nazwa i adres hodowcy	
6. Nazwa i adres organizacji lub stowarzyszenia hodowców prowadzących wspólnotową księgę zwierząt zarodowych, do którego zwierzę ma być wprowadzone	
7. Nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej za wpis do księgi lub rejestrację zwierzęcia	
8. Nazwa zwierzęcia (nieobowiązkowo)	9. Numer rejestracyjny w księdze
10. Rodzaj oznakowania (tatuaż, kolczyk, mikroczip, inne)	11. Numer identyfikacyjny
12. Data urodzenia	13. Płeć
14. Rodowód	
Ojciec numer w księdze hodowlanej	Ojciec ojca numer w księdze hodowlanej
	Matka ojca numer w księdze hodowlanej
Matka numer w księdze hodowlanej	Ojciec matki numer w księdze hodowlanej
	Matka matki numer w księdze hodowlanej
15. Wszystkie dostępne wyniki badań określające wartość użytkową i uaktualnione wyniki określające wartość hodowlaną zwierzęcia, jego rodziców i dziadków wraz z nazwą organu, który ją ocenił ²	
Sporządzono w ....., dnia	
Podpis	
NAZWA ORAZ TYTUŁ OSOBY PODPISUJĄCEJ, DRUKOWANYMI LITERAMI	

¹ Niepotrzebne skreślić

² Jeśli niezbędne, użyć dodatkowej kartki papieru

WZÓR

ZAŚWIADCZENIE DLA MIESZAŃCÓW ŚWIŃ HODOWLANYCH	
1. Organ wydający zaświadczenie	
2. Nazwa i adres organu prowadzącego rejestr pochodzenia w państwie trzecim	
3. Nazwa i adres hodowcy	
4. Nazwa i adres organizacji lub stowarzyszenia hodowców prowadzącego wspólnotowy rejestr, do którego zwierzę ma być wprowadzone	
5. Nazwa i adres osoby odpowiedzialnej za rejestrację zwierzęcia	
6. Nazwa zwierzęcia (nieobowiązkowo)	7. Numer wpisu w rejestrze nadany w państwie trzecim
8. Rodzaj oznakowania (tatuż, kolczyk, mikroczip, inne)	9. Numer identyfikacyjny
10. Data urodzenia	11. Płeć
12. Typ genetyczny i linia hodowlana	
Sporządzono w ....., dnia	
Podpis	
NAZWA I TYTUŁ OSOBY PODPISUJĄCEJ, DRUKOWANYMI LITERAMI	
.....	

WZÓR

ZAŚWIADCZENIE DLA CIĘŻARNYCH SAMIC HODOWLANYCH Z GATUNKU BYDŁO, ŚWINIE, OWCE, KOZY I KONIOWATE	
A. Dane dawcy nasienia	
1. Gatunek	2. Typ hodowlany / genetyczny
3. Organ wydający zaświadczenie	
4. Nazwa i adres organu prowadzącego księgę zwierząt zarodowych lub rejestr pochodzenia w państwie trzecim	
5. Nazwa zwierzęcia (nieobowiązkowo)	6. Numer rejestracyjny w księdze
7. Data urodzenia	8. Grupa krwi ¹
9. Nazwa i adres hodowcy	
10. Rodowód	
Ojciec ² numer w księdze hodowlanej	Ojciec ojca ³ numer w księdze hodowlanej
	Matka ojca ³ numer w księdze hodowlanej
Matka ² numer w księdze hodowlanej	Ojciec matki ³ numer w księdze hodowlanej
	Matka matki ³ numer w księdze hodowlanej
11. Wszystkie dostępne wyniki badań określające wartość użytkową i uaktualnione wyniki określające wartość hodowlaną samego zwierzęcia, jego rodziców i dziadków wraz z nazwą organu, który ją ocenił ^{2,4}	
Sporządzono w ....., dnia	
Podpis	
NAZWA ORAZ TYTUŁ OSOBY PODPISUJĄCEJ, DRUKOWANYMI LITERAMI	
.....	
¹ Lub badanie markerów DNA obowiązkowe w odniesieniu do bydła, owiec i kóz. ² Nie wymagane w przypadku mieszańców świń. ³ Nie wymagane w przypadku koniowatych i mieszańców świń. ⁴ Jeśli niezbędne, użyć dodatkowej kartki papieru.	

WZÓR

ZAŚWIADCZENIE HODOWLANE DLA NASIENIA CZYSTORASOWYCH ZWIERZĄT HODOWLANYCH Z GATUNKU BYDŁO, ŚWINIE, OWCE, KOZY I KONIEWATE	
A. Dane dawcy nasienia	
1. Gatunek (bydło / świnie / owce / kozy) ¹	2. Typ hodowlany / genetyczny
3. Organ wydający zaświadczenie	
4. Nazwa i adres organu prowadzącego księgę zwierząt zarodowych lub rejestr pochodzenia w państwie trzecim	
5. Nazwa i adres hodowcy	
6. Nazwa zwierzęcia (nieobowiązkowo)	7. Numer rejestracyjny w księdze
8. Data urodzenia	9. Grupa krwi ²
10. Rodowód ³	
Ojciec ² numer w księdze hodowlanej	Ojciec ojca ³ numer w księdze hodowlanej
	Matka ojca ³ numer w księdze hodowlanej
Matka ² numer w księdze hodowlanej	Ojciec matki ³ numer w księdze hodowlanej
	Matka matki ³ numer w księdze hodowlanej
11. Wszystkie dostępne wyniki badań określające wartość użytkową i uaktualnione wyniki określające wartość hodowlaną samego zwierzęcia, jego rodziców i dziadków wraz z nazwą organu, który ją ocenił ^{3 4}	
12. Wiarygodność oceny genetycznej co najmniej 0,50 (tylko w odniesieniu do buhajów rasy mlecznej)	
Sporządzono w ....., dnia	
Podpis	
NAZWA ORAZ TYTUŁ OSOBY PODPISUJĄCEJ, DRUKOWANYMI LITERAMI	
.....	
¹ Niepotrzebne skreślić.	
² Lub badania markerów DNA jedynie w odniesieniu do bydła, owiec i kóz, w przypadku koniowatych należy podać informację czy badanie grup krwi lub markerów DNA zostało wykonane.	

³ Nie wymagane w przypadku mieszańców świń.

⁴ Jeśli niezbędne, użyć dodatkową kartkę papieru.

ZAŚWIADCZENIE HODOWLANE DLA NASIENIA CZYSTORASOWYCH ZWIERZĄT HODOWLANYCH Z GATUNKU BYDŁO, ŚWINIE, OWCE, KOZY I KONIEWATE		
B. Dane dotyczące nasienia		
1. Rodzaj oznakowania nasienia (kolor, numer, inne)		2. Identyfikacja pojemnika
3. Pochodzenie nasienia (nazwa i adres stacji pobierania nasienia)		
4. Przeznaczenie nasienia (nazwa i adres odbiorcy nasienia)		
Identyfikacja słomki	Ilość jednostek	Data pobrania
Sporządzono w ....., dnia		
Podpis		
NAZWA ORAZ TYTUŁ OSOBY PODPISUJĄCEJ, DRUKOWANYMI LITERAMI		
.....		

WZÓR

ZAŚWIADCZENIE HODOWLANE I ZOOTECHNICZNE DLA KOMÓREK JAJOWYCH CZYSTORASOWYCH ZWIERZĄT HODOWLANYCH Z GATUNKU BYDŁO, ŚWINIE, OWCE, KOZY I KONIOWATE	
A. Dane dotyczące dawczyni komórki jajowej	
1. Gatunek (bydło / świnie / owce / kozy) ¹	2. Typ hodowlany / genetyczny
3. Organ wydający zaświadczenie	
4. Nazwa i adres organu prowadzącego księgę zwierząt zarodowych lub rejestr pochodzenia w państwie trzecim	
5. Nazwa i adres hodowcy	
6. Nazwa zwierzęcia (o ile została nadana)	7. Numer rejestracyjny w księdze
8. Data urodzenia	9. Grupa krwi ²
10. Rodowód ³	
Ojciec numer w księdze hodowlanej	Ojciec ojca numer w księdze hodowlanej
	Matka ojca numer w księdze hodowlanej
Matka numer w księdze hodowlanej	Ojciec matki numer w księdze hodowlanej
	Matka matki numer w księdze hodowlanej
11. Wszystkie dostępne wyniki badań określające wartość użytkową i uaktualnione wyniki określające wartość hodowlaną samego zwierzęcia, jego rodziców i dziadków wraz z nazwą organu, który ją ocenił ^{3, 4}	
Sporządzono w ....., dnia	
Podpis	
NAZWA ORAZ TYTUŁ OSOBY PODPISUJĄCEJ, DRUKOWANYMI LITERAMI	
.....	
¹ Niepotrzebne skreślić. ² Lub wynik badania markerów DNA jedynie w odniesieniu do bydła, owiec i kóz. ³ Nie wymagane w przypadku mieszańców świń. ⁴ Jeśli niezbędne, użyć dodatkowej kartki papieru.	

ZAŚWIADCZENIE HODOWLANE I ZOOTECHNICZNE DLA KOMÓREK JAJOWYCH CZYSTORASOWYCH ZWIERZĄT HODOWLANYCH Z GATUNKU BYDŁO, ŚWINIE, OWCE, KOZY I KONIOWATE		
B. Dane dotyczące komórek jajowych		
1. Rodzaj oznakowania komórek jajowych		2. Identyfikacja pojemnika
3. Pochodzenie komórek jajowych (adres centrum pobierania komórek jajowych)		
4. Przeznaczenie komórek jajowych (nazwa i adres odbiorcy komórek jajowych)		
Identyfikacja słomki	Liczba komórek jajowych w słomce	Data pobrania
Sporządzono w ....., dnia		
Podpis		
NAZWA ORAZ TYTUŁ OSOBY PODPISUJĄCEJ, DRUKOWANYMI LITERAMI		
.....		

WZÓR

ZAŚWIADCZENIE HODOWLANE I ZOOTECHNICZNE DLA ZARODKÓW CZYSTORASOWYCH ZWIERZĄT HODOWLANYCH Z GATUNKU BYDŁO, ŚWINIE, OWCE, KOZY I KONIOWATE	
A. Dane dawcy nasienia	
1. Gatunek (bydło / świnie / owce / kozy) ¹	2. Typ hodowlany / genetyczny
3. Organ wydający zaświadczenie	
4. Nazwa i adres organu prowadzącego księgę zwierząt zarodowych lub rejestr pochodzenia w państwie trzecim	
5. Nazwa i adres hodowcy	
6. Nazwa zwierzęcia (nieobowiązkowo)	7. Numer rejestracyjny w księdze
8. Data urodzenia	9. Grupa krwi ²
10. Rodowód ³	
Ojciec numer w księdze hodowlanej	Ojciec ojca numer w księdze hodowlanej
	Matka ojca numer w księdze hodowlanej
Matka numer w księdze hodowlanej	Ojciec matki numer w księdze hodowlanej
	Matka matki numer w księdze hodowlanej
11. Wszystkie dostępne wyniki badań określające wartość użytkową i uaktualnione wyniki określające wartość hodowlaną samego zwierzęcia, jego rodziców i dziadków wraz z nazwą organu, który ją ocenił ^{3,4}	
Sporządzono w ....., dnia	
Podpis	
NAZWA ORAZ TYTUŁ OSOBY PODPISUJĄCEJ, DRUKOWANYMI LITERAMI	
.....	
¹ Niepotrzebne skreślić. ² Lub wynik badania markerów DNA jedynie w odniesieniu do bydła, owiec i kóz. ³ Nie wymagane w przypadku mieszańców świń. ⁴ Jeśli niezbędne, użyć dodatkowej kartki papieru.	

ZAŚWIADCZENIE HODOWLANE I ZOOTECHNICZNE DLA ZARODKÓW CZYSTORASOWYCH ZWIERZĄT HODOWLANYCH Z GATUNKU BYDŁO, ŚWINIE, OWCE, KOZY I KONIOWATE	
B. Dane dotyczące dawczyni zarodka	
1. Gatunek (bydło / świnie / owce / kozy) ¹	2. Typ hodowlany / genetyczny
3. Organ wydający zaświadczenie	
4. Nazwa i adres organu prowadzącego księgę zwierząt zarodowych lub rejestr pochodzenia w państwie trzecim	
5. Nazwa i adres hodowcy	
6. Nazwa zwierzęcia (nieobowiązkowo)	7. Numer rejestracyjny w księdze
8. Data urodzenia	9. Grupa krwi ²
10. Rodowód ³	
Ojciec numer w księdze hodowlanej	Ojciec ojca numer w księdze hodowlanej
	Matka ojca numer w księdze hodowlanej
Matka numer w księdze hodowlanej	Ojciec matki numer w księdze hodowlanej
	Matka matki numer w księdze hodowlanej
11. Wszystkie dostępne wyniki badań określające wartość użytkową i uaktualnione wyniki określające wartość hodowlaną samego zwierzęcia, jego rodziców i dziadków wraz z nazwą organu, który ją ocenił ^{3 4}	
Sporządzono w ....., dnia	
Podpis	
NAZWA ORAZ TYTUŁ OSOBY PODPISUJĄCEJ, DRUKOWANYMI LITERAMI	
.....	
¹ Niepotrzebne skreślić. ² Lub wynik badania markerów DNA, jedynie w odniesieniu do bydła. ³ Nie wymagane w przypadku mieszańców świń. ⁴ Jeśli niezbędne, użyć dodatkowej kartki papieru.	

ZAŚWIADCZENIE HODOWLANE I ZOOTECHNICZNE DLA ZARODKÓW CZYSTORASOWYCH ZWIERZĄT HODOWLANYCH Z GATUNKU BYDŁO, ŚWINIE, OWCE, KOZY I KONIOWATE		
C. Dane dotyczące zarodków		
1. Rodzaj oznakowania zarodków (kolor, liczba, inne)		2. Identyfikacja pojemnika
3. Pochodzenie zarodków (adres centrum pobierania zarodków)		
4. Przeznaczenie zarodków (nazwa i adres odbiorcy zarodków)		
Identyfikacja słoimki	Liczba zarodków w słoimce	Data pobrania
Sporządzono w ....., dnia		
Podpis		
NAZWA ORAZ TYTUŁ OSOBY PODPISUJĄCEJ WIELKIMI LITERAMI		
.....		

WZÓR

CZĘŚĆ I

ZAŚWIADCZENIE HODOWLANE DLA NASIENIA CZYSTORASOWYCH ZWIERZĄT HODOWLANYCH Z GATUNKU BYDŁO, ŚWINIE, OWCE, KOZY I KONIOWATE, KTÓRE NIE ZOSTAŁY PODDANE OCENIE WARTOŚCI HODOWLANEJ	
A. Dane dawcy nasienia	
1. Gatunek (bydło/świnia/owca/koza) ¹	2. Rasa/typ genetyczny
3. Organ wydający świadectwo	
4. Nazwa i adres organu prowadzącego księgę zwierząt zarodowych miejsca pochodzenia w państwie trzecim	
5. Nazwa i adres hodowcy	
6. Nazwa zwierzęcia (nieobowiązkowo)	7. Numer rejestracyjny w księdze
8. Data urodzenia	9. Grupa krwi ²
10. Rodowód ³	
Ojciec numer w księdze hodowlanej	Ojciec ojca numer w księdze hodowlanej
	Matka ojca numer w księdze hodowlanej
Matka numer w księdze hodowlanej	Ojciec matki numer w księdze hodowlanej
	Matka matki numer w księdze hodowlanej
11. Wszelkie dostępne wyniki badania sprawności i zaktualizowane wyniki dotyczące wartości genetycznej wraz z nazwą jednostki, która dokonała oceny wartości genetycznej danego zwierzęcia oraz jego rodziców i dziadków ³ .	
Sporządzono w ....., dnia	
Podpis.....	
NAZWISKO I TYTUŁ OSOBY PODPISUJĄCEJ, DRUKOWANYMI LITERAMI	
.....	
¹ Niepotrzebne skreślić.	
² Lub wynik badania markerów DNA w odniesieniu do bydła, owiec i kóz, w przypadku nasienia ogierów należy podać informację czy badanie grup krwi lub i markerów DNA zostało wykonane.	
³ Jeżeli jest to konieczne, należy skorzystać z dodatkowego arkusza.	

ZAŚWIADCZENIE HODOWLANE DLA NASIENIA CZYSTORASOWYCH ZWIERZĄT HODOWLANYCH Z GATUNKU BYDŁO, ŚWINIE, OWCE, KOZY I KONIEWATE, KTÓRE NIE ZOSTAŁY PODDANE OCENIE WARTOŚCI HODOWLANEJ		
B. Dane dotyczące nasienia		
1. Rodzaj oznakowania (kolor, numer, inne)		2. Identifikacja pojemnika
3. Pochodzenie nasienia (adres stacji produkcji nasienia)		
4. Miejsce przeznaczenia nasienia (nazwa i adres odbiorcy nasienia)		
Oznaczenie płytki	Liczba dawek	Data pobrania
Sporządzono w....., dnia		
Podpis.....		
NAZWISKO I TYTUŁ OSOBY PODPISUJĄCEJ, DRUKOWANYMI LITERAMI		
.....		

CZĘŚĆ II

ZAŚWIADCZENIE HODOWLANE DO LIMITOWANEGO PRZYWOZU NASIENIA CZYSTORASOWYCH ZWIERZĄT HODOWLANYCH Z GATUNKU BYDŁO, ŚWINIE, OWCE, KOZY I KONIOWATE, PRZEZNACZONEGO DO DOKONANIA OCENY WARTOŚCI HODOWLANEJ	
1. Organ wydający świadectwo	
2. Nazwa dawcy nasienia (nieobowiązkowo)	3. Numer rejestracyjny w księdze zwierząt zarodowych
4. Maksymalna liczba dawek dopuszczona do przywozu	
5. Odbiorca nasienia	
Sporządzono w....., dnia.....	
Podpis.....	
NAZWA I TYTUŁ OSOBY PODPISUJĄCEJ, DRUKOWANYMI LITERAMI	
.....	

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 33e ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 oraz z 2004 r. Nr ..... , poz. .....).

Zakres tego projektu jest zgodny z wymaganiami przepisów Unii Europejskiej, określonymi w Decyzjach Komisji Nr 96/509/EC i 96/510/EC. Ustawa o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich stanowi, że od dnia uzyskania przez Rzeczypospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej do kraju mogą być sprowadzane z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej i wprowadzane do obrotu zwierzęta hodowlane gatunków: bydło, świnie owce, kozy i koniowate oraz materiał biologiczny od nich pochodzący, jeżeli pochodzi od zwierząt wpisanych do ksiąg lub rejestrów prowadzonych przez podmioty znajdujące się na liście ogłoszonej przez Komisję Europejską i jest zaopatrzone w zaświadczenia hodowlane. Wzory tych zaświadczeń oraz warunki i sposób ich wystawiania zostały określone w niniejszym projekcie rozporządzenia. Przepisy art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich zezwalają na ograniczone użycie nasienia reproduktorów, które nie zostały poddane ocenie wartości hodowlanej w ilości niezbędnej do przeprowadzenia tej oceny. W takim przypadku oprócz zaświadczenia hodowlanego wystawionego przez podmiot prowadzący księgę w kraju, z którego sprowadzane jest nasienie, niezbędne jest również posiadanie zaświadczenia wydanego przez podmiot upoważniony w państwie członkowskim do wydania takiego zaświadczenia, w którym przeprowadzona zostanie ocena wartości hodowlanej tego rozplodnika oraz określenie maksymalnej liczby porcji nasienia tego rozplodnika, jaka może być sprowadzona w celu dokonania oceny wartości hodowlanej.

Projekt rozporządzenia implementuje do prawa polskiego przepisy następujących aktów prawnych Unii Europejskiej i jest z nimi zgodny:

- 1) Decyzja Komisji z dnia 18 lipca 1996 r. (96/510/WE) ustanawiająca zaświadczenia rodowodowe i zootechniczne w przywozie zwierząt hodowlanych,

ich nasienia, komórek jajowych i zarodków.

- 2) Decyzja Komisji z dnia 18 lipca 1996 r. (96/509/WE) ustanawiająca wymogi rodowodowe i zootechniczne w odniesieniu do przywozu nasienia niektórych zwierząt.

Ocena skutków regulacji:

1. Dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego - wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.
2. Rynek pracy – wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
3. Konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
4. Sytuacja i rozwój regionalny – wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało znaczenia dla rozwoju regionalnego Polski.
5. Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców zwierząt i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem.